Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1804 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 16 februarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

Învățătura – principala preocupare a organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți

ANALIZIND MUNCA organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți, plenara a II-a a C.C. al U.T.M., care a avut loc de curind, a constatat că în anul de învățămînt în curs, organizațiile U.T.M. au contribuit la creșterea simțului de răspundere al elevilor și studenților față de învățătură. În multe școli medii, organizațiile U.T.M. aduc o contribuție mai mare la mobilizarea elevilor pentru însușirea cunoștințelor. Astfel, la sfîrșitul celui de al doilea pătrar școlar, în multe școli medii de 10 ani s-au obținut rezultate bune. La Școala medie de 10 ani nr. 1 din București, în clasa a X-a, 87 la sută din eleve au obținut note numai de 4 și 5.

Munca desfășurată de unele organizații U.T.M. din institutele de învățămînt superior a contribuit la obținerea unor rezultate bune la colocvii și sesiunea de examene. La Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș, peste 90 la sută din examenele sesiunii din ianuarie au fost susținute cu calificative de „bine" și „foarte bine".

Cu toate rezultatele bune pe care le-au obținut în munca lor unele organizații U.T.M. din școli și facultăți, nu toate au reușit să devină cu adevărat ajutoare prețioase ale conducerilor institutelor și școlilor și ale cadrelor didactice, pentru ridicarea la un nivel mai înalt al învățămîntului. Din această cauză, în școli și facultăți continuă să existe serioase lipsuri în pregătirea profesională a elevilor și studenților.

O bună parte din elevi și studenți, printre care și utemiști, au o atitudine lipsită de răspundere față de învățătură, învață nesatisfăcător, rămîn corigenți și repetenți sau, cel mult, își însușesc superficial cunoștințele numai pentru a obține note de trecere. In unele facultăți de la Institutul politehnic-Timișoara, Institutul tehnic Galați și altele, rezultatele colocviilor și examenelor sînt încă slabe.

Mulți studenți — și îndeosebi cei din unele institute tehnice și de artă nu acordă toată importanța însușirii marxism-leninismului, considerînd în mod greșit că specialitatea în care se pregătesc nu are o legătură strînsă cu științele sociale. Organizațiile U.T.M. din aceste institute nu combat cu suficientă tărie asemenea atitudini. Mulți dintre studenți nu știu să alcătuiască un conspect, copiază paragrafe întregi din lucrările clasicilor marxism-leninismului sau copiază conspectele colegilor conștiincioși — pentru a avea ce arăta profesorilor — fără să încerce să înțeleagă și să aplice cunoștințele însușite la realitatea din țara noastră.

Și în rîndurile unor elevi se manifestă lipsuri mari în însușirea unor materii importante. Sînt mulți elevi care nu stăpînesc suficient limba romînă, nu cunosc structura ei gramaticală, se exprimă și scriu greșit. Lipsuri mari sînt și în însușirea de către elevi a matematicii, fizicii, chimiei și a științelor naturale.

Cauzele acestor slăbiciuni constau în lipsurile existente în munca multor organizații U.T.M. din școli și facultăți care nu au ajuns să înțeleagă că întreaga lor activitate trebuie axată pe îmbunătățirea procesului de învățămînt, pe întărirea disciplinei și educarea elevilor și studenților. Adunările generale dezbat de multe ori probleme nelegate de viața și de munca elevilor și studenților și se desfășoară la un nivel scăzut, lipsite de combativitate. Organizația U.T.M. a Facultății de științe juridice din București, de pildă, a ținut 3 adunări generale de la începutul anului universitar și în nici una din ele nu a dezbătut probleme legate de învățătură.

Sînt comitete U.T.M. care nu desfășoară o activitate organizată, de îndrumare și control a birourilor de facultate și a organizațiilor de clasă, care înlocuiesc munca de conținut, cu tabele și situații statistice, pierzînd din vedere esențialul: participarea activă la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor și studenților. Unele comitete U.T.M. nu se sprijină pe utemiștii fruntași, care prin exemplul lor și prin împărtășirea experienței în muncă, ar putea contribui la îmbunătățirea muncii de învățătură a elevilor și studenților. De asemenea, sînt numeroși profesori și asistenți utemiști care prin experiența lor pedagogică ar putea sprijini activitatea organizațiilor U.T.M. Aceștia nu sînt însă antrenați de către comitetele raionale și orășenești U.T.M. și multe din cadrele didactice tinere nu participă la activitatea U.T.M., se rup de studenți și elevi, își limitează activitatea la ținerea lecțiilor.

Plenara a II-a a C.C. al U.T.M. a pus în fața organizațiilor U.T.M. sarcini menite să ducă la îmbunătățirea formelor și metodelor de muncă ale organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți. Cea mai importantă sarcină a acestora este ajutorarea școlii în formarea la elevi și studenți a unei atitudini conștiente, plină de răspundere față de învățătură. Ele trebuie să ceară fiecărui elev și student utemist să fie exemplu la învățătură și în întreaga lui comportare.

Este necesar ca elevii și studenții să înțeleagă că metoda principală pentru obținerea cunoștințelor adînci și trainice este studiul individual organizat, sistematic, zi de zi.

Studiul temeinic al limbii romîne, matematicii și fizicii trebuie să fie în centrul atenției elevilor. In scopul aprofundării acestora, este necesar ca organizațiile U.T.M. să mobilizeze elevii pentru a participa la activitatea cercurilor pe materii, să sprijine acțiunile menite să dezvolte interesul elevilor pentru aceste discipline.

Este necesar ca organizațiile U.T.M. să fie îndrumate de către comitetele raionale, regionale și orășenești U.T.M. pentru a da un sprijin mai mare organizării și desfășurării activității cercurilor științifice studențești, care sînt chemate să contribuie la aprofundarea materiilor de specialitate și la deprinderea studenților cu munca de cercetare științifică.

Grupa de studenți trebuie să devină într-adevăr veriga de bază a activității studenților. Intărirea grupei va face posibilă cunoașterea mai îndeaproape a studenților și sprijinirea la învățătură a fiecăruia dintre ei. Grupele au datoria să lupte pentru formarea în rîndul studenților a unei opinii colective combative împotriva manifestărilor nejuste față de învățătură, să ia măsuri severe împotriva celor care nu-și fac datoria.

Organele și organizațiile U.T.M. trebuie să dea mare atenție educării studenților și elevilor, pentru a înțelege importanța legăturii permanente a cunoștințelor teoretice cu practica, să se ocupe cu mai multă răspundere de sprijinirea conducerilor școlilor și facultăților în organizarea practicii în producție. Trebuie cultivat la elevi dragostea pentru munca productivă, interesul pentru anumite meserii ca cea de tractorist, mecanic, constructor, miner, zootehnician etc. In acest scop să se organizeze vizite în întreprinderi, mitinguri cu tineri muncitori, cu inovatori și fruntași în producție, pentru a le vorbi despre frumusețea muncii lor.

Trebuie educat la elevi și studenți spiritul unei discipline puternice, respectul față de profesori, dragostea față de școala sau institutul în care învață, dorința de a contribui prin munca proprie la ridicarea prestigiului acestora.

Pentru a cunoaște mai bine munca în rîndurile elevilor și studenților, primii secretari și membrii birourilor regionale, orășenești și raionale sînt datori să meargă mai des în școli și facultăți, să dea un ajutor concret și calificat organizațiilor de bază U.T.M. în activitatea lor politico-educativă, să instruiască periodic secretarii organizațiilor de bază U.T.M. Comitetele regionale, raionale și orășenești U. T. M. vor lua măsuri ca tovarășii care muncesc cu studenții și elevii, să fie elemente capabile, cu o bună pregătire culturală și politică, cu un înalt simț de răspundere. Comitetele regionale, raionale, orășenești și organizațiile de bază U.T.M. să îndrume în așa fel activitatea organizațiilor U.T.M., ale asistenților ca și ale profesorilor, încît acestea să contribuie la creșterea tinerelor cadre didactice și să mărească contribuția lor în munca de educație a studenților și elevilor.

Organizațiile U.T.M. conduse de organizațiile de partid trebuie să muncească cu abnegație pentru educarea patriotică a elevilor și studenților, să-i crească în spiritul dragostei pentru muncă, să educe la ei înaltele calități morale, cinstea, voința, perseverența de a învinge greutățile.

In școală și facultate cresc cadrele de mîine ale patriei noastre, ingineri, tehnicieni, constructori, agronomi, profesori, medici, specialiști pentru toate ramurile economiei și culturii noastre naționale. Să-i pregătim în așa fel încît aceștia să pășească în rîndurile constructorilor socialismului cu o înaltă pregătire profesională.

Sosirea la București a ambasadorului Republicii Populare Chineze

La 15 februarie a.c. a sosit la București Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Populare Chineze în Republica Populară Romînă, Ke Bo-nian.

La sosirea sa în Gara de Nord, Ambasadorul Ke Bo-nian a fost întîmpinat de: locțiitorul ministrului Afacerilor Externe, Teodor Rudenco, președintele Sfatului popular al Capitalei, Gheorghe Vidrașcu, directorul Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, Dionisie Ionescu, șeful comenduirii garnizoanei București, colonel Nistor Lungu, directorul adjunct din Ministerul Afacerilor Externe, Ion Moruzi și de personalul diplomatic al Ambasadei Republicii Populare Chineze, în frunte cu Însărcinatul cu Afaceri ad-interim, Li En-țiu.

Au mai fost de față la sosire și șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

(Agerpres)

ÎMPOTRIVA RĂZBOIULUI ATOMIC

* *

Fiecare semnătură, un avertisment dat imperialiștilor

OLTENIȚA (de la corespondentul nostru). — Intr-un miting muncitorii de la fabrica de tîmplărie din comuna Budești s-au adunat pentru a semna Apelul Păcii. Cuvîntul de deschidere, l-a avut conducătorul tehnic al fabricii, tovarășul Ion Nicolae.

De asemenea au mai luat cuvîntul și tinerii fruntași în muncă Ion Dumitrescu și Bădoi Nicolae.

Tovarășul Bădoi Nicolae a spus printre altele: „Noi tinerii am trecut prin ani cumpliți în timpul războiului. N-am cunoscut copilăria fericită de care se bucură astăzi frații și rudele noastre. Noi ne clădim acum o tinerețe fericită, pentru care trebuie să luptăm. Pacea ne va asigura această tinerețe, de care trebuie să ne bucurăm cu toții. Pentru aceasta și eu semnez Apelul Păcii".

Muncitorii, tineri și vîrstnici, de la fabrica de tîmplărie din comuna Budești au semnat cu toții Apelul Păcii.

Muncitorii de la fabrica de tîmplărie din comuna Budești concretizează fiecare semnătură pe Apelul Păcii prin munca lor pentru producerea a cît mai multe bunuri de larg consum.

Vom lupta pentru impunerea păcii

Gh. Lichiardopol
maestru emerit al sportului din R.P.R.

Anul acesta este deosebit de bogat în evenimente sportive. Printre altele în Capitala patriei noastre se vor organiza primele Campionate Europene de tir. Această sarcină de cinste încredințată mișcării sportive din R.P.R. a produs multă bucurie sportivilor romîni care se pregătesc intens pentru a se întîlni cu cei mai buni trăgători din țările europene.

Pentru ca mișcarea sportivă din patria noastră să ia un avînt continuu, noi, sportivii dorim din toată inima ca pacea și viața să triumfe în lumea întreagă. Numai în condiții de pace putem să ne ridicăm măiestria sportivă, numai în condiții de pace putem să ne cunoaștem între noi, să ne întîlnim cu sportivii din alte țări.

Sînt profund indignat de încercările imperialiștilor dușmani ai omenirii, de a dezlănțui un nou măcel mondial de exterminare în masă. Geniul uman a descoperit energia nucleară, care folosită spre binele omului va aduce o contribuție covîrșitoare la înflorirea vieții, la creșterea nivelului de trai, material și cultural al omenirii. Iată dece noi, sportivii, nu putem fi de acord cu planurile nebunești ale maniacilor atomici. Noi dorim din inimă pacea și vom lupta pentru impunerea ei. Vrem ca tirul — sport îndrăgit de masele de sportivi — să se dezvolte neîncetat, să crească măiestria trăgătorilor noștri, să se dezvolte relațiile de prietenie cu sportivii din alte țări.

Semnînd Apelul Consiliului Mondial al Păcii m-am gîndit la viața noastră fericită, la posibilitățile mari pe care le au sportivii din patria noastră. Apelul Păcii și al vieții ne însuflețește pe noi sportivii, ne dă convingerea că strîns unite — popoarele vor fi capabile să apere pacea lumii.

Lagărul păcii este invincibil

Cercetători științifici, profesori și asistenți universitari, șefi de lucrări, tehnicieni, laboranți, personalul auxiliar de la Institutul de Cercetări Agronomice al R.P.R. și-au spus cuvîntul răspicat și hotărît împotriva războiului atomic, pentru apărarea activă a păcii.

În adunarea care s-a ținut, s-a citit chemarea Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. către toți oamenii muncii din patria noastră, pentru semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii.

Prof. Amilcar Vasiliu, laureat al Premiului de Stat, își exprimă ura împotriva celor care pregătesc războiul. „Doresc să muncesc pentru ridicarea științei agricole a țării noastre, pentru bunăstarea poporului. Oamenii de știință din diferite țări pot contribui serios la îmbunătățirea relațiilor între state, la înflorirea civilizației".

Au mai vorbit prof. Gherasim Constantinescu, tînărul asistent Gh. Burloiu, asistenta Elena Bucur, candidatul în științe agricole Nicolae Șarpe și Maria Mihai.

Acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., directorul Institutului de Cercetări Agronomice, luînd cuvîntul a spus între altele:

„Inainte vreme, oamenii nu erau chemați la sfat pentru asemenea probleme și războaiele erau puse la cale fără voia lor și împotriva voinței lor. Sub regimul nostru, poporul nostru este permanent chemat să-și spună cuvîntul, să apere pacea, să lupte pentru ea. În toate țările iubitoare de pace, popoarele sînt chemate să lupte pentru apărarea acestei mari cuceriri. Este un fapt nou în istoria omenirii.

Cu toată siguranța de care sîntem animați, că lagărul păcii va învinge, lupta pentru pace nu trebuie să înceteze. Trebuie să fim apărători cu fapta ai păcii, ai politicii de pace.

Semnez pentru cei care și-au jertfit viața pentru eliberarea țării, pentru toți cei care au sîngerat sub exploatare, pentru toți cei care au rîvnit în trecut la realizările de astăzi, pentru toți oamenii de știință care au visat în trecut realitatea de astăzi, pentru cei care luptă astăzi în apărarea vieții, a viitorului fericit, în apărarea liniștei copiilor, pentru dumneavoastră toți".

Cei prezenți și-au pus apoi semnăturile pe importantul document al Consiliului Mondial al Păcii. (Agerpres)

Nota de protest a guvernului R.P.R. adresată guvernului Elveției

În ziua de 15 februarie 1955, orele 11,15 Grigore Preoteasa, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, a înmînat Însărcinatului cu Afaceri al Elveției la București, A. Parodi, următoarea Notă a guvernului romîn, adresată guvernului elvețian:

După cum este cunoscut guvernului elvețian din comunicările făcute de Însărcinatul cu Afaceri al Republicii Populare Romîne la Berna, în cursul nopții de 14 spre 15 februarie o bandă de fasciști romîni și alte elemente criminale, înarmați cu arme automate, topoare și cuțite, au pătruns cu forța și au ocupat sediul Legației Republicii Populare Romîne din Berna. Ei au atacat în mod bestial, înjunghiind cu numeroase lovituri de cuțit pe Aurel Șețu, șoferul Legației, care se află într-o stare extrem de gravă. Banda fascistă a ținut sub amenințarea armelor pe acei membri ai legației care nu s-au putut salva, femeile și copiii și au devastat întreaga Legație.

Acest atac banditesc fără precedent împotriva unei misiuni diplomatice, călcarea inviolabilității legației, atacul armat împotriva membrilor legației și rănirea gravă a unui funcționar al acesteia, constituie o crimă de gravitate excepțională, o violare criminală a dreptului popoarelor.

Guvernul romîn atrage în modul cel mai serios atenția guvernului Elveției, pe al cărei teritoriu a fost înfăptuit atacul criminal fascist, asupra răspunderii grave care-i revine în aceste împrejurări, în conformitate cu obligațiile sale internaționale, de a garanta inviolabilitatea localului și a arhivelor, persoana și viața membrilor misiunii diplomatice.

Guvernul romîn atrage atenția guvernului elvețian asupra tergiversării inadmisibile cu care a răspuns la cererea Însărcinatului cu Afaceri al Republicii Populare Romîne pentru luarea măsurilor imediate în vederea arestării criminalilor, a eliberării sediului Legației și a salvării vieții lui Aurel Șețu.

Pînă la această oră banditii continuă să ocupe localul Legației, iar Aurel Șețu, grav rănit, a fost lăsat să zacă timp de 7 ore în curtea Legației, fără cea mai elementară măsură de ajutor.

Guvernul romîn cere guvernului elvețian arestarea criminalilor și extrădarea lor către autoritățile romîne pentru crimele înfăptuite pe teritoriul Legației Republicii Populare Romîne.

Guvernul romîn își rezervă dreptul de a reveni în această chestiune față de guvernul elvețian cu privire la lezarea gravă a drepturilor Republicii Populare Romîne, a violării imunității misiunii diplomatice a R.P.R. și a personalului ei, a rănirii grave a unui membru al misiunii diplomatice romîne și a măsurilor de luat împotriva bandelor fasciste acționînd pe teritoriul Elveției împotriva Republicii Populare Romîne.

Guvernul romîn își exprimă speranța că guvernul elvețian va lua toate măsurile care-l privesc față de situația gravă care s-a creiat și cere guvernului elvețian să-l informeze asupra acestor măsuri.

(Agerpres)

Succesele ceferiștilor în cinstea zilei de 16 februarie

Ceferiștii din întreaga țară, întîmpină ziua lor, ziua de 16 februarie, cu realizări de seamă în producție. Munca lor rodnică asigură zi de zi o îmbunătățire simțitoare în transporturi.

Aplicînd metode înaintate de muncă, ceferiștii din regionala C.F.R. Iași și-au depășit planul de producție pe luna ianuarie cu 11 la sută, iar pe prima decadă a lunii februarie cu 6 la sută, reușind să realizeze o economie de 553 vagoane. De la începutul anului și pînă acum viteza comercială la trenurile de călători a fost depășită cu 11,66 la sută, iar la trenurile de marfă cu 11,36 la sută.

Deosebit de frumoase sînt realizările ceferiștilor de aici în ultimii ani. Astfel, în cuprinsul regionalei Iași s-au construit aproape 100 poduri de cale ferată, s-au reconstruit numeroase ateliere etc. În complexul Socola a luat ființă o stație care transpune vagoanele sovietice pe boghiuri de cale ferată romînească.

Cu succese deosebite în muncă au întîmpinat ziua de 16 februarie și ceferiștii Direcției regionale C.F.R.-Craiova.

În perioada 1 ianuarie — 14 februarie, ei au realizat planul de transport în tone convenționale în proporție de 115,36 la sută. Au fost micșorate cu 17 la sută defectările locomotivelor în parcurs și reparațiile între spălări, iar consumul specific de combustibil a fost redus în această perioadă cu 4,1 la sută față de 2,5 la sută cît prevedea angajamentul lor. Pentru prima oară în țara noastră, la locomotiva cu seria 142.005 s-a realizat în 24 de ore în turnus, parcurgerea a 650 km. De asemenea, s-a reușit ca staționarea vagoanelor în tranzit cu manevră să fie redusă în ultimele 40 de zile cu 33 la sută.

Și-au depășit cu mult angajamentele luate în cinstea zilei de 16 februarie și ceferiștii din regiunea Timișoara.

Muncitorii de la stația C.F.R.-Caransebeș și-au depășit planul global de producție pe prima decadă a lunii februarie cu 6 la sută, s-a îmbunătățit circulația trenurilor de marfă cu 3 la sută și s-a redus staționarea lor în tranzit cu manevră cu 10 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 7 la sută față de plan. În stația C.F.R.-Timișoara, ceferiștii au reușit ca în cinstea zilei lor să reducă staționarea vagoanelor la încărcări-descărcări cu 6,7 la sută, să reducă cu 24,4 la sută staționările trenurilor în tranzit cu manevră și să sporească tonajul mediu al trenurilor de marfă cu 15,6 la sută.

Și ceferiștii de la Depoul de locomotive Bacău au obținut realizări de seamă în producție în cinstea zilei de 16 februarie. Astfel, un număr de 12 mecanici au remorcat 12 trenuri cu un supratonaj de 3.527 tone. Brigada de tineret condusă de Mihai Barzaghidianu și-a depășit pînă acum angajamentele luate în cinstea „Zilei Ceferiștilor" cu 12 la sută.

(Agerpres)

Din țara constructorilor comunismului

O mică stațiune în derivă

In orășelul copiilor din parcul de cultură și odihnă „Sokolniki" din Moscova a luat ființă un club al „tinerilor exploratori ai Polului Nord". Aici se află o „stațiune în derivă". Intre „munții de gheață" se vede un cort înconjurat de un dig de gheață. Tinerii „sinopticieni" și „hidrologi" studiază. În „stațiune" se scoate o gazetă de perete. Zilnic se dau informații cu privire la vreme și la temperatura aerului în cele două „stațiuni în derivă", precum și starea timpului în Sokolniki.

De curînd, președintele clubului, Valerii Proțenko, elev în clasa a VII-a a școlii nr. 376, a trimis la „Polul-Nord —4" una din stațiunile în derivă din Arctica, o telegramă, în care a povestit despre „stațiunea" din Sokolniki. Elevii au și primit răspunsul:

„Moscova. Stațiunii în derivă „Polul Nord" din parcul „Sokolniki".

Lui Valerii Proțenko.

Dragi prieteni!

Colectivul stațiunii în derivă „Polul Nord-4" vă trimite salutări.

Am citit cu mult interes telegrama voastră despre munca stațiunii în derivă din parcul „Sokolniki"; ne bucură faptul că mulți dintre voi visează să devină exploratori ai Polului Nord; natura Arcticei mai ascunde multe taine, pe care va trebui să le descoperiți voi — minunatul nostru schimb.

Dar explorator al Polului Nord nu este pur și simplu un om care trăiește în Arctica, în cazul nostru pe ghețarii în derivă, ci în primul rînd un specialist care are cunoștințe temeinice și este dornic de noi cunoștințe. Acest lucru voi îl înțelegeți și de aceea nu ne îndoim de faptul că promisiunea voastră — de a învăța foarte bine — o veți îndeplini. In munca din Arctica este nevoie de ajutor reciproc și prietenie. Fără îndoială voi aveți aceste calități.

Ghețarul nostru, la fel ca și stațiunea voastră, este înconjurat de un dig de gheață; dar acum, în timpul iernii, în timpul nopții polare, urșii albi nu vin la noi: ei au plecat pe țărm; la primăvară, urșii ne vor vizita din nou.

Vă dorim, dragi copii, multă sănătate, multe bucurii, succes la învățătură și prietenie trainică!

Din însărcinarea colectivului, Tolstikov".

Această radiogramă a fost primită de viitorii exploratori cu nespusă bucurie.

Cinematograf la lumina zilei

In clubul uzinei V.E.F. din Riga a avut loc de curînd experimentarea cinematografului la lumina zilei. Muncitorii și funcționarii întreprinderii au avut posibilitatea să vadă un film de scurt metraj la lumina zilei. Instalația acestui cinematograf nu este prea costisitoare și dă posibilitatea de a proiecta filme de scurt metraj, de a ilustra conferințele cu filme, fără a recurge la acoperirea ferestrelor încăperii.

Conducerea clubului a hotărît să instaleze la primăvară un ecran mare în parcul uzinei și să proiecteze filme sub cerul liber.

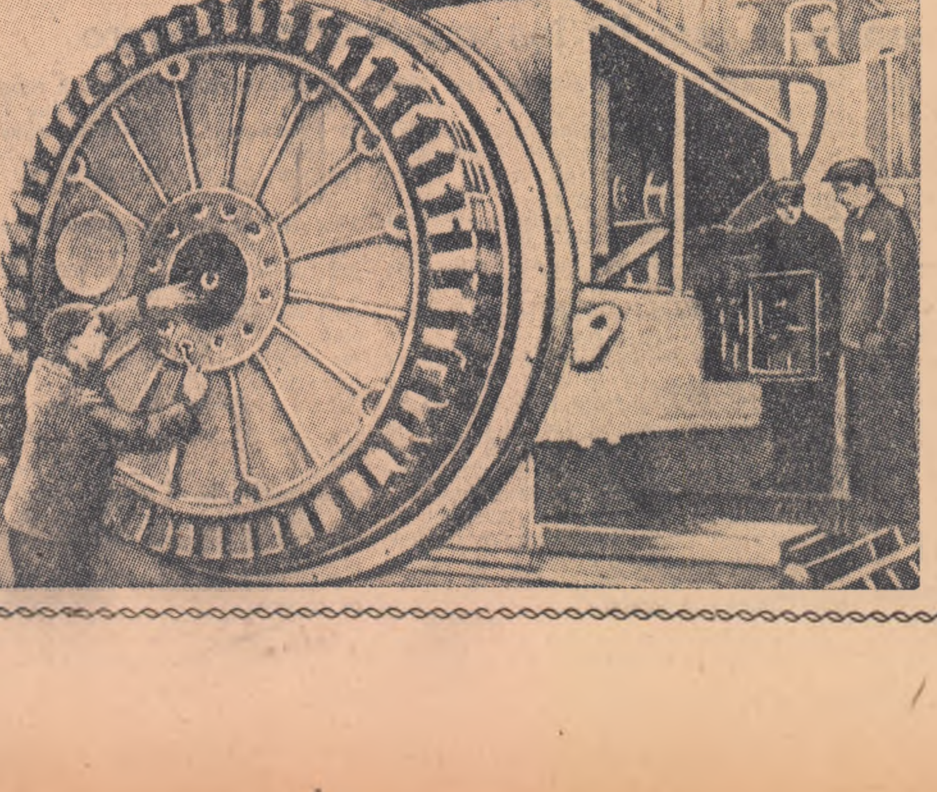
O nouă realizare a tehnicii sovietice

Colectivul uzinei de mașini de frezat din Gorki a construit o freză frontală bilaterală unicală. Ea este destinată executării unei operații deosebit de importante și care necesită un mare volum de muncă la construirea marilor turbine hidraulice.

Mașina e înzestrată cu două freze uriașe. Diametrul fiecăreia este de 2,25 metri. Datorită faptului că freza are cuțite din aliaje dure, mașina lucrează cu mari viteze. Fiecare freză este pusă în funcțiune cu ajutorul unui motor cu o putere de 150 kilowați. Lungimea mașinii depășește 20 metri.

Folosirea unei astfel de mașini asigură creșterea vertiginoasă a productivității muncii, precum și creșterea preciziei operației de frezare a pieselor importante ale agregatelor destinate giganticelor hidrocentrale electrice din Uniunea Sovietică.

În fotografie: montarea frezei unicale cu diametrul de 2,25 metri.

Spre noile pămînturi

Ajutor credincios al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Comsomolul mobilizează noi și noi detașamente de tineri patrioți la lupta pentru valorificarea de noi pămînturi.

Anul trecut, în regiunea Celeabinsk au fost desțelenite peste 500.000 hectare de pămînt. În acest an colhozurile și sovhozurile din Uralul de Sud vor valorifica încă 200.000 hectare de noi pămînturi. Tineretul regiunii a răspuns cu înflăcărare la chemarea partidului. Comitetele de comsomol au primit peste 800 de cereri din partea tinerilor patrioți.

In ultimul timp, uzina de tractoare din Celeabinsk este vizitată de comsomoliștii care au plecat voluntar pe pămînturile înțelenite și acum se află în concediu de odihnă. Zoia Popova a vizitat secția mecanică unde a lucrat cu un an în urmă. Zoia a povestit foștilor săi tovarăși de muncă despre succesele pe care le-au obținut constructorii de tractoare plecați pe pămînturile înțelenite.

În cîteva zile, comitetul de comsomol al uzinei a primit vreo sută de cereri de la tineri entuziaști care cer să fie trimiși pe pămînturile înțelenite. Mulți dintre aceștia n-au calificare de mecanizator. De aceea, comitetul de comsomol împreună cu secția de pregătire a cadrelor din uzină organizează cursuri de două luni pentru pregătirea de tractoriști, ajutori de tractoriști și alți specialiști.

Pe pămînturile înțelenite ale regiunii Celeabinsk se creează în acest an șapte noi sovhozuri. Organizațiile de comsomol din Celeabinsk, Magnitogorsk și Zlatoust au hotărît să completeze aceste sovhozuri cu comsomoliști voluntari.

Primăvara în vizită la noi

În anul acesta, primăvara s-a dovedit mai harnică decît în ceilalți ani. În unele părți ale țării noastre ea s-a ivit mai înainte de a-i veni sorocul, mai degrabă chiar decît era așteptată.

Pe ogoare au început — în unele regiuni — lucrările agricole de primăvară. Cu toată hărnicia ei, primăvara a fost întrecută. Cum s-au simțit cele dintîi semne de primăvară, tinerii mecanizatori de la S.M.T. Peciul Nou, regiunea Timișoara, au și pornit bătălia pentru recolte îmbelșugate; colectiviștii din comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Arad, au început însămînțatul grîului. Arăturile au început și în regiunea Craiova.

Pe ogoarele patriei noastre începe o nouă etapă a bătăliei pentru recolta de 10 milioane tone grîu și porumb boabe. În multe locuri însă, această etapă abia se pregătește. Iar, uneori, pregătirile nu sînt la nivelul posibilităților, nu se desfășoară în ritmul cuvenit.

Mîine-poimîine se va ivi primăvara și în regiunea Iași. Dar, pentru ca atunci să nu întîlnească cine știe ce surprize neplăcute, să ne închipuim că primăvara a făcut mai întîi o vizită, ca să vadă dacă oamenii muncii de pe ogoare sînt pregătiți pentru sosirea ei. Hai să urmărim și noi vizita ei în raionul Vaslui.

Nu prea bine

La stațiunea de mașini și tractoare din Moara Grecilor, l-a întîlnit pe tovarășul Alexandru Hofman, directorul stațiunii. Și deci, a început să-l descoase:

— Care este situația reparațiilor în stațiune?

— Situația... (a răspuns tovarășul director, chibzuind puțin) este cam slabă. În anul acesta avem de reparat 34 tractoare. 11 motoare și 9 tractoare complete le-am trimis la Centrul mecanic S.M.T. Iași pentru reparații. Restul tractoarelor cît și celelalte mașini agricole au rămas să le reparăm în stațiune. Cît am reparat din ele? Cu mașinile agricole stăm mai bine. La tractoare însă... (tovarășul director s-a cam codit puțin) nu prea e bine. Din cele 14 tractoare n-am reparat decît cîteva motoare și șasiuri.

— Care este ritmul zilnic de reparații în stațiune de s-a reparat atît de puțin? De ce s-a realizat doar atîta? Nu vin tinerii mecanizatori la lucru?

— Ritmul zilnic de reparații? Păi... (și privirile tovarășului Hofman s-au îndreptat către mecanicul șef și agronomul șef, cerînd sprijin) este... să facem socoteala... ...un tractor și o semănătoare la două zile, trei grape cu colți la două zile... (a intervenit în discuție agronomul șef). Da, da (a continuat, directorul). Știu, știu că dacă acesta este ritmul, reparația tuturor tractoarelor ar fi trebuit terminată încă de pe la sfîrșitul lui ianuarie. Dar vedeți, noi am planificat să terminăm reparațiile pe la 20 februarie, așa că mai este timp — chiar dacă nu s-a respectat ritmul. De ce am rămas în urmă? Nu, tinerii vin la lucru, nu poate fi vorba de aceasta. Sînt tineri ca Nicolae Stîngăceanu, Constantin Cazacu, Constantin Ciurea, Mihai Gache, Ion Palade și încă alții, care muncesc cu multă tragere de inimă la reparații. Însă noi am început tîrziu reparațiile. Chiar dacă le-am început pe la 12 decembrie 1954, de abia pe la 10 ianuarie ne-am apucat serios de lucru. Apoi nici munca n-a fost prea bine organizată. Am încercat să aplicăm metoda sovietică de reparații pe ansamble și subansamble, dar după vreo săptămînă am lăsat-o baltă. De ce? Aici îi buba cea mare: n-avem piese. (Spunînd aceasta privirea tovarășului director arăta ca și cum el — și nimeni din stațiune — n-ar avea nici o vină în această privință). Și pentru că n-avem piese, stăm cu tractoarele nereparate. Căutăm acum piese peste tot, dar nu găsim. Nici baza de aprovizionare nr. 6 din Iași nu are. Așa că...

— Încă o întrebare: cînd ați început să vă preocupați de asigurarea pieselor necesare pentru reparații?

— Păi... pe la sfîrșitul lui noiembrie și începutul lui decembrie... Cînd au început să se retragă tractoarele de pe teren și am văzut cam ce piese ne-ar trebui...

Sîntem gata

La gospodăria agricolă de stat din Laza. ...Harnicii muncitori sărbătoreau o mare izbîndă: la 5 februarie ei au terminat toate pregătirile pentru lucrările agricole de primăvară.

A vrut Primăvara să afle cum de-au reușit ei să obțină asemenea succese și a intrat în vorbă cu ei. A discutat mai ales cu tovarășul Pavel Mardare, secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodărie.

— Cum au muncit utemiștii și tinerii muncitori din gospodărie pentru a termina pregătirile cu mult înainte de data stabilită?

— Răspunsul la această întrebare îl afli ușor, numai trecînd în revistă fruntașii în producție. Toți sînt tineri.

A fost mult de muncă în perioada aceasta — mai ales pentru mecanizatori.

Conducerea gospodăriei s-a îngrijit însă din timp — încă din vară — să asigure piesele necesare reparațiilor. Cele care ne-au mai lipsit, le-am procurat apoi — tot la timp — cu sprijinul tovarășilor de la Energo-Combinatul nr. 3 din Bacău, veniți la noi să ne ajute la reparații. Așa că tinerii mecanizatori au avut asigurate toate cele necesare pentru muncă. Iar ei au muncit cu toate forțele pentru succesul reparațiilor

— Ce a făcut comitetul organizației de bază U.T.M. pentru a antrena tineretul la buna desfășurare a pregătirilor?

— Principala sarcină a organizației noastre de bază U.T.M. în această perioadă a fost terminarea pregătirilor pentru muncile agricole de primăvară înainte de data stabilită. De aceea, comitetul organizației de bază U.T.M. a căutat să lege temeinic munca de organizație de cea de producție.

Pentru a putea urmări îndeaproape cum se desfășoară reparațiile în sectorul mecanic am organizat două grupe U.T.M. Întreaga activitate a grupelor a fost legată de sarcinile producției. Ele au dus o luptă hotărîtă pentru întărirea disciplinei muncii, combătînd lipsa de la lucru sau întîrzierile, au antrenat pe utemiști să folosească cu chibzuință timpul de lucru etc. De asemenea, grupele U.T.M. au dus o muncă neîncetată pentru reparații de calitate superioară.

Dar nu numai atît. Comitetul organizației de bază U.T.M. a urmărit în permanență situația pregătirilor, s-au discutat măsurile ce trebuiau luate în scopul intensificării muncii etc. De asemenea s-a analizat și felul în care grupele U.T.M. își aduc contribuția la succesul reparațiilor.

Roadele se văd: sîntem gata să ieșim pe ogoare, să începem bătălia pentru recolte îmbelșugate.

◇ ◇ ◇ Cum se desfășoară pregătirile pentru campania agricolă de primăvară în raionul Vaslui ◇ ◇ ◇

Strădania tinerilor colectiviști

A plecat Primăvara de la gospodăria agricolă de stat din Laza, bucurîndu-se de hărnicia tinerilor mecanizatori. A ajuns la gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din comuna Bălteni. Și aci a găsit — din cele ce a aflat din discuția cu utemistul Dumitru Munteanu — prilej de bucurie. Pregătirile pentru însămînțările de primăvară se desfășurau în bune condițiuni în gospodărie.

— Cum stați cu uneltele agricole necesare pentru primăvară, sînt pregătite?

—Plugurile sînt reparate toate. Mai trebuie doar să le ascuțim fiarele — lucru care a început, de altfel. De asemenea au fost reparate și grapele. Acum, la atelierul de fierărie se lucrează intens la reparatul carelor. Multe dintre ele sînt gata, iar altele sînt în lucru. În perioada aceasta, la atelier, munca n-a încetat nici o clipă.

— Gospodăria are asigurată întreaga cantitate de sămînță necesară?

— Avem asigurată aproape toată sămînța necesară. La grîu, orz, ovăz, porumb, floarea soarelui etc., sămînța a fost asigurată din vreme.

Dar noi nu ne-am preocupat numai de asigurarea semințelor, ci și de condiționarea ei. Toată sămînța pe care o avem în gospodărie a fost condiționată. Totodată a fost făcută încercarea puterii de germinație la semințe.

— Cum sînt îngrijite animalele de muncă? Vor ieși ele puternice din iarnă?

— În privința întreținerii animalelor de muncă nu avem nici o grijă. Sînt acolo oameni de nădejde. Sub îndrumarea comunistului Ioan Roman, utemiștii Constantin Ciobanu, Alexa Tănase și alții, dau o atenție deosebită hrănirii și îngrijirii animalelor. În grajd este o curățenie exemplară. Pentru ca, în timpul muncilor agricole de primăvară, animalele să fie cît mai puternice, ne-am îngrijit să asigurăm o cantitate mai mare de furaje concentrate.

—Ce sprijin au dat tinerii colectiviști la reușita pregătirilor?

— În orice domeniu de muncă, tinerii din gospodăria noastră au urmat pilda comuniștilor și au fost totdeauna în primele rînduri. La atelierul de fierărie, de pildă, tînărul Mihai Motăș muncește cu multă dragoste la repararea uneltelor și atelajelor. La selectarea și condiționarea semințelor, tineretul a dat un sprijin de seamă. Dumitru Olaru, Nuța Romașcu, Dumitru Năstase, Adela Chirică, Costică Romașcu și alții au lucrat cu mult spor. În ce privește ajutorul dat de tineret la îngrijirea animalelor de muncă, este de ajuns să spun că, la grajduri, un singur îngrijitor este vîrstnic.

Trebuie să fac însă o precizare. Dacă utemiștii și tinerii colectiviști au muncit cu tragere de inimă, comitetul organizației de bază U.T.M. nu are nici un merit în aceasta. În toată această perioadă, comitetul organizației de bază U.T.M. (Mihai Atudorei, secretar, Lina Atudorei, Vasile Pascaru, Gheorghe Mihalcea și Ion Avasilică, membri în comitet) n-a întreprins nici o acțiune pentru a antrena pe tineri la muncile de pregătire a însămînțărilor de primăvară. Strădania tinerilor din gospodărie se datorește faptului că, din îndemn propriu, au urmat pilda comuniștilor și s-au alăturat luptei lor pentru buna desfășurare a pregătirilor.

Avem și ceva realizări...

Fără îndoială că, despre munca unei organizații de bază U.T.M., nimeni nu poate să-ți dea mai multe lămuriri decît secretarul comitetului. Este deci și firesc dece, odată ajunsă în comuna Bălteni, Primăvara a căutat-o pe secretara organizației de bază U.T.M., tovarășa Ecaterina Ungureanu. Și din discuțiile purtate, a aflat... adică n-a prea aflat cine știe ce:

— Ce realizări s-au obținut pînă acum în privința pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară?

— Păi... se repară plugurile, grapele și alte unelte agricole, se asigură sămînța, se încearcă puterea ei de germinație... Ceva concret? Păi... trebuie să fie ceva realizări, dar... Nu, nu cunoaștem nimic precis. Nici cîte unelte s-au reparat și nici ce tineri și-au reparat uneltele.

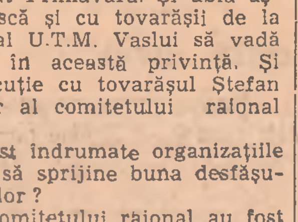
— Ce activitate duc centrele de reparat uneltele și ce sprijin a dat tineretul?

— Sînt vreo 5 centre de reparat unelte în comună. Ce fac? Repară uneltele și atelajele. Cum muncesc ele concret? N-am fost pe acolo nici eu și nici un alt tovarăș din comitet (Ioan Boghiu, Costică Popa, Ioan Dumbravă etc.), așa că nu cunoaștem. Dacă avem agitatori și dacă duc muncă de lămurire în rîndul tinerilor țărani muncitori ca să-și repare uneltele, să-și asigure și să condiționeze sămînța? Da, avem doi agitatori, dar ei merg doar cu convocarea pe la utemiști atunci cînd avem adunare generală. Altceva nu fac. Dacă tineretul sprijină activitatea centrelor de reparat unelte? Se poate, noi însă n-am văzut și nu putem spune nimic sigur. Aa, ba da, avem un fierar utemist, pe Nicolae Panait. El sprijină activitatea centrului, că doar este fierar.

— Are comitetul organizației de bază U.T.M plan de muncă?

— Plan de muncă avem, dar despre antrenarea tinerilor, ca să se pregătească pentru însămînțările de primăvară, n-am prevăzut însă nimic. Am prevăzut să ținem ședințe, să facem echipă artistică... Dar despre campania agricolă de primăvară...

„Îndrumări"...

Cam la fel stau lucrurile și în comunele Lipovăț, Ștefan cel Mare, Zăpoden și altele. Unele organizații de bază U.T.M se preocupă în insuficientă măsură de desfășurarea pregătirilor pentru muncile agricole de primăvară. Toate acestea le-a aflat Primăvara. Și abia aștepta să vorbească și cu tovarășii de la Comitetul raional U.T.M. Vaslui să vadă și părerea lor în această privință. Și iat-o într-o discuție cu tovarășul Ștefan Drăgan, secretar al comitetului raional U.T.M.:

— Cum au fost îndrumate organizațiile de bază U.T.M. să sprijine buna desfășurare a pregătirilor?

— Activiștii comitetului raional au fost pregătiți și îndrumați să instruiască comitetele organizațiilor de bază U. T. M. pentru sprijinirea bunei desfășurări a pregătirilor însămînțărilor de primăvară.

— Slaba preocupare a organizațiilor de bază U.T.M. nu se datorește și faptului că, în unele organizații, activiștii n-au mai fost de multă vreme?

— Se poate. Dar în raionul nostru nu se prea întîmplă așa ceva. Cum? În organizațiile de bază U.T.M. din S.M.T. Moara Grecilor, gospodăria agricolă de stat din Laza, gospodăria colectivă din Bălteni și în comuna Bălteni n-au mai fost de cîteva luni activiștii noștri? Se poate și asta. Nu știam.

— Ce măsuri trebuiesc luate pentru a antrena organizațiile de bază U.T.M. din raion să mobilizeze întregul tineret în sprijinul pregătirii în bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară?

— Credem că este necesar, mai întîi, să sporim preocuparea organizațiilor U.T.M. pentru pregătirea muncilor agricole de primăvară. Este de folos de asemenea să îmbunătățim îndrumarea comitetelor organizațiilor de bază U.T.M., să...

...Da, tovarășii de la Comitetul raional U.T.M. Vaslui știu ce trebuie să facă și cum să muncească pentru a atrage organizațiile de bază U.T.M. să sprijine, cu toate forțele, pregătirea cît mai temeinică a lucrărilor agricole de primăvară. Este rău însă că nu fac ceea ce știu.

Pe de altă parte, comitetul raional U.T.M. n-a știut să folosească toate mijloacele — unele deosebit de importante — pe care le are la îndemînă. Se puteau organiza, de pildă, schimburi de experiență între organizațiile de bază U.T.M. fruntașe la pregătiri și cele mai slabe, trebuia dezvoltată larg întrecerea socialistă și patriotică în rîndul tineretului etc.

Dacă aceste lucruri nu au fost făcute pînă acum se pot face însă de aci înainte. Comitetul raional U.T.M. trebuie să analizeze activitatea organizațiilor U.T.M. în această privință, să tragă învățămintele cele mai folositoare și, pe baza lor, să ia măsurile corespunzătoare, menite să mobilizeze toată forța de muncă, tot elanul tinerilor de pe ogoare la îndeplinirea principalei sarcini ce stă acum în fața noastră: *pregătirea în cît mai bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară.*

M. N. CIRSTEA

Directorul căminului

E mic de statură. Ochii vioi te privesc de sub o frunte largă și bombată. Pe fața-i serioasă citești încredere, hotărîre.

Nu stă locului o clipă. Mereu îl vezi între oameni discutînd cu aprindere ba cu unul, ba cu altul. Mai mult ca oricînd, acum în zilele de iarnă, tovarășul Ilie Pogăceanu (acesta-i e numele), este deosebit de activ.

Dacă petreci o seară în comuna Telciu, raionul Năsăud, afli multe lucruri frumoase.

...La căminul cultural e lumină. Se ascultă muzică, se iau cărți pentru citit. Aci e biblioteca. Dincoace, printre oamenii de diferite vîrste care repetă un dans sau un cîntec, o piesă de teatru, îl vezi pe tovarășul Pogăceanu. Cu vioiciune și dragoste, el ajută cu sfaturile sale pe cei care pregătesc un nou program artistic.

Echipa artistică a căminului prezintă țăranilor muncitori destul de des noi și noi programe artistice. Și mult se mai bucură țăranii muncitori cînd aud că seara echipa le va prezenta un program nou. Le plac mult cîntecele, recitările și piesele de teatru, mai ales cînd sînt prezentate de echipa lor.

Datorită preocupării deosebite de zi cu zi a directorului, căminul cultural are acum o fanfară din care fac parte 25 persoane.

Iată numai cîteva din preocupările lui Ilie Pogăceanu, directorul căminului. Dar cîte încă n-ar putea spune despre activitatea lui rodnică, țăranii muncitori din Telciu?

Corespondent
ARISTICA PLENICEANU

—◇—

Un ansamblu artistic apreciat de elevi

Într-o dimineață, de cum am intrat în clasă — m-a întîmpinat un zumzet neobișnuit. Elevii, grupuri, grupuri, discutau aprins. Ce se întîmplase oare? Ce eveniment se aștepta la Școala medie tehnică de centrale electrice din Craiova?

— Ai auzit — mă întrebă unul dintre colegi — că vom primi vizita ansamblului „Nicolae Bălcescu" din orașul nostru?

De mult doream cu toții să vedem acest ansamblu.

Artiștii ne-au găsit adunați în sală, nerăbdători.

S-a anunțat programul... cortina s-a deschis. Liniștea s-a așternut. Pe scenă au apărut artiștii îmbrăcați în minunatele costume gorjenești. Programul a început.

Printre primele numere am ascultat corul „Republica noastră te cîntăm", dirijat chiar de compozitor, tovarășul Mihail Bîrcă.

A urmat apoi: „Alunelul Oltenesc" și „Doina Jiului", în interpretarea căruia solistul Teodor Costin s-a întrecut pe sine.

Dar iată acum ceva mai săltăreț „Fire-ai să fii măi băiete" — strigături — un „Cîntec ostășesc de dor", „Cîntec despre pămîntul patriei" și multe alte cîntece.

Nici dansatorii n-au lipsit. Ei au stîrnit valuri de aplauze.

Programul s-a sfîrșit. Ne-am despărțit cu greu de artiști.

A doua zi în rîndul elevilor era iarăși animație. Comentariile nu mai conteneau. Ansamblul își îndreptățise faima, care se răspîndise în rîndurile școlarilor.

Corespondent
ION RIZOIU

—◇—

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Nervii trebuiesc stăpîniți

Menirea profesorilor și a maiștrilor din școlile de pregătire a cadrelor de muncitori și tehnicieni, nu constă numai în a preda litera cărții ci și în a-i învăța meseria pe elevi, educîndu-i în spiritul dragostei față de meserie, față de muncă în general.

Dar lucrurile nu se petrec tocmai așa la Școala profesională 8 metal din București unde funcționează ca maistru șef tovarășul Pavel Ion.

Dar dacă el stăpînește bine meseria, nu tot atît de bine știe să-și stăpînească nervii, cărora le dă foarte ușor, frîu liber. Cînd un elev încearcă într-un astfel de moment să-i pomenească de ceva, atunci, nervos cum e, el își descarcă nervii, înjurînd sau lovind pe cel „neascultător".

Despre aceste lucruri, semnalate de un corespondent, a fost sezisat Comitetul raional de partid Gh. Gheorghiu-Dej, care ne răspunde printre altele: „Cele semnalate de corespondent sînt reale. Pavel Ion este un maistru bine pregătit și depune multă rîvnă în munca profesională. În relațiile cu elevii însă acest tovarăș este nervos, înjură elevii și i-a bătut chiar.

Pentru aceste fapte, într-unul din consiliile pedagogice i-a fost analizată munca dîndu-i-se avertisment. În urma acestui fapt în munca tovarășului Pavel Ion se observă o îmbunătățire simțitoare".

Figuri de luptători ai mișcării muncitorești din țara noastră

Utecistul Constantin Godeanu

16 februarie 1945.. Pe pantele abrupte ale munților Tatra pandurii diviziei „Tudor Vladimirescu" începuseră o luptă plină de avînt pentru cucerirea cotei 568.

În zorii zilei, utecistul Constantin Godeanu vorbise ostașilor despre marile lupte greviste duse în urmă cu 12 ani de muncitorii Griviței. Viteji panduri care luptau alături de eroicii ostași sovietici pentru zdrobirea armatelor hitleriste, îl ascultau nemișcați. Încleștîndu-și mîinile pe automat, voluntarul Constantin Godeanu, membru al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist le spuse:

„Noi avem astăzi armele în mîini. În 1933 muncitorii de la Grivița nu le aveau. Să știm să le folosim împotriva dușmanului. Trebuie să cucerim cota. Să-i dăm pe hitleriști peste cap".

Lupta începu. Ostașii ce luptau sub conducerea lui Godeanu se năpustiră vijelioși asupra tranșeelor hitleriste.

„Pentru Romînia liberă și independentă, înainte!" le strigă ostașilor, utecistul Godeanu, pregătindu-se să arunce cu grenada. Dar o rafală pornită dintr-o mitralieră vrăjmașă îi curmă viața.

Seara pe pămîntul înghețat al cotei 568 cîțiva panduri au săpat un simplu mormînt ostășesc în care a fost pus trupul neînsuflețit al neînfricatului luptător utecist Constantin Godeanu.

★

La Pietroasa, unul din nenumăratele sate de munte de prin părțile Buzăului, s-a născut in vara anului 1919, al șaselea și ultimul copil al familiei Godeanu.

Din fragedă copilărie Constantin Godeanu cunoaște mizeria, foametea și lipsa mijloacelor de învățătură. Cu toate că era socotit cel mai bun elev din sat, Constantin Godeanu a trebuit să pună frîu la vîrsta de 10 ani dorinței sale de a învăța carte. În Romînia moșierilor și capitaliștilor drumul spre învățătură era închis copiilor săraci. După ce termină cele 4 clase primare intră ucenic la „Grivița".

Harnic, veșnic dornic de a cunoaște lucruri noi, priceput și dibaci, Godeanu devine curînd unul din ucenicii iubiți și apreciați de colegi și muncitorii mai vîrstnici.

În anii ce au urmat marilor lupte greviste din februarie 1933, conducerea atelierelor C.F.R.-„Grivița" căuta cu ajutorul otravei naționalismului și șovinismului propovăduit cu dibăcie în orele de străjerie și pregătire premilitară de „profesori" puși în slujba poliției, să îndobitocească pe tinerii muncitori, să-i îndepărteze de la lupta de clasă, să-i transforme în niște simple unelte servile. Dar muncitorii „Griviței", comuniștii „Griviței" aceiași care luptaseră cu neînfricare în zilele grevei din februarie 1933, desfășurau în rîndurile tineretului o intensă activitate propagandistică, chemîndu-i la luptă.

Încercările dușmanilor clasei muncitoare au dat greș. Tinerii ceferiști demni continuatori ai luptei utecistului Vasile Roaită au rămas legați de eroicele tradiții ale „Griviței Roșii".

Curînd, Godeanu intră în rîndul tineretului comunist. De aci înainte întreaga sa viață este strîns legată de lupta partidului, de lupta comuniștilor din țara noastră pentru dărîmarea crudei orînduiri capitaliste. În rîndurile U.T.C.-ului Godeanu desfășoară o largă activitate pentru a uni în jurul partidului cît mai mulți tineri ceferiști. Îndrumați de comuniști, ucenicii „Griviței" organizează o serie de acțiuni pentru îmbunătățirea vieții lor, uteciștii reușesc să mențină în permanență în rîndurile tinerilor combativitatea muncitorească. În fruntea unui grup de uteciști, Godeanu difuzează manifeste ale partidului, face cunoscută maselor politica partidului.

Sub îndrumarea comuniștilor Godeanu își însușește învățătura marxist-leninistă.

El începe să-și dea seama că robia capitalistă nu este veșnică, că lupta clasei muncitoare sub conducerea partidului apropie zorile vieții noi.

Utecistul Constantin Godeanu își desfășoară activitatea, în anii în care instalarea la putere a hitleriștilor în Germania a fost pentru întreaga reacțiune mondială ca și pentru reacțiunea romînă semnalul pentru intensificarea pregătirilor de război, pentru fascizarea țării. În aceste împrejurări Partidul Comunist creează o serie de organizații de masă legale pentru a putea desfășura acțiunea de închegare a unui larg front popular antifascist. În această nouă etapă a luptei sale partidul își intensifică activitatea în sînul țărănimii, al intelectualității progresiste precum și în rîndurile naționalităților conlocuitoare, reușind să organizeze — un șir de mișcări greviste, mitinguri și manifestații populare cu caracter antirăzboinic și antifascist.

În același timp, încercînd să dea noi lovituri mișcării antifasciste guvernul burghezo-moșieresc își intețește teroarea. Alături de alți comuniști și uteciști Godeanu devine pentru Siguranță un „agitator periculos". Copoii poliției sînt puși pe urmele lui. Cunoaște beciurile și camerele de tortură ale Prefecturii Capitalei. Dar nici cele mai ingenioase sisteme de schingiuiri ale „specialiștilor" poliției nu-l pot face pe tînărul acesta de 20 de ani să vorbească, să-și trădeze tovarășii de luptă. Condamnat la închisoare, Godeanu cunoaște curînd camerele „secrete" ale cazematelor Fortului 13 ale Jilavei. Aici începe o viață grea, plină de primejdii. Dar nici zidurile masive, jilave ale Fortului, nici bestialitatea care domnea în închisoarea în care burghezo-moșierimea asasinase numeroși luptători revoluționari, nu pot frînge voința de luptă a tînărului comunist. Peste cîtva timp este dus la Văcărești. Aci, se aflau încarcerați în acel timp peste 30 de tovarăși ce au supraviețuit prăbușirii Doftanei. Anii grei ai dictaturii fasciste petrecuți de Godeanu în lagăre și temnițe au fost pentru el o școală de călire revoluționară, de pregătire pentru marile lupte ce se apropiau.

La Văcărești, Caransebeș, Tg. Jiu, Godeanu învață în permanență. Sub conducerea comuniștilor încercați el adîncește învățătura partidului, își îmbogățește cunoștințele, își ridică nivelul politic și cel de cultură generală.

Iar atunci cînd zorile zilei de 23 August 1944 anunțau oamenilor muncii din țara noastră epoca dezrobirii și libertății, pentru utecistul Constantin Godeanu lupta începe cu mai mult avînt.

Membru al C.C. al U.T.C. Constantin Godeanu cere să plece ca voluntar în rîndurile diviziei „Tudor Vladimirescu".

★

Neștearsă a rămas în amintirea poporului nostru, figura luminoasă a utecistului Constantin Godeanu.

În întreaga sa viață Godeanu și-a respectat cuvintele pe care le adresase părinților săi într-una din primele scrisori trimise după eliberare.

„Pentru mine există numai un singur drum: pe el voi merge orice s-ar întîmpla... Din clipa în care un om intră în luptă trebuie să meargă pînă la capăt; trebuie să uite interesele personale și să lupte pentru cauza celor mulți care au încredere în el. Cei care părăsesc lupta capătă numele de lași; ei sînt înlăturați din rîndurile luptătorilor".

În zilele noastre eroismul dîrzului și neînfricatului luptător utecist Constantin Godeanu, însuflețește milioane de tineri luptători din țara noastră care-și dăruiesc toate forțele luptei pentru construirea visurilor pentru care au luptat și s-au jertfit comuniștii și uteciștii în anii grei ai luptei pentru eliberarea patriei iubite.

IOSIF SAVA

O BUNĂ LUCRĂTOARE ÎN COMERȚ

Cea mai bună lucrătoare din unitățile Comaliment Cluj!

Cînd auzi asemenea cuvinte de prețuire îți închipui că lucrătoarea e fără îndoială un om cu experiență. De fapt abia în această lună ea împlinește 18 ani și o cheamă Petran Ileana.

Intrînd în magazinul principal al I.C.S. Comaliment am văzut-o pe Petran Ileana la lucru. Cu mișcări rapide și totuși calme, cu zîmbetul ei nelipsit, Petran Ileana își împlinește îndatoririle cu multă conștiinciozitate.

Utemista Petran Ileana a primit cu bucurie Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și a studiat-o cu multă atenție. Dorind să îndeplinească sarcinile trasate de Hotărîre cu privire la munca lucrătorilor din comerțul de stat, Petran Ileana se străduiește să găsească noi metode de muncă. Un ajutor prețios în munca ei a fost și cartea despre comerțul sovietic „Cauza noastră" de N. Volcov.

Gestionară pe un schimb la raionul de mezeluri și membră a brigăzii de bună deservire care aplică metoda Rogovchin, Petran Ileana își îndeplinește cu cinste sarcinile ce-i revin, lucru pentru care este apreciată atît de lucrătorii din unitatea ei, cît și de consumatori. Ea a reușit ca în trimestrul IV al anului 1954 să-și realizeze planul în proporție de 148,2 la sută, iar în luna ianuarie să-și îndeplinească planul zilnic în medie cu 116,6 la sută.

Pentru meritele ei de lucrătoare fruntașă a unității Comaliment, Petran Ileana a fost premiată în repetate rînduri.

În fotografia noastră o puteți vedea pe Petran Ileana la locul ei de muncă.

Foto: RADU COSTIN

Fiți gata pentru a ieși la însămînțări pe ogoare

Oamenii muncii din agricultură, hotărîți să traducă în viață prevederile Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, muncesc în prezent cu avînt pentru terminarea neîntîrziată a lucrărilor pregătitoare necesare desfășurării la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară.

Repararea tractoarelor, mașinilor și uneltelor agricole pentru campania însămînțărilor de primăvară este în toi în toată țara. Ritmul reparațiilor a crescut simțitor în ultimele 10 zile în numeroase regiuni, la tractoare în regiunile Stalin, Oradea, Bîrlad, Craiova, Baia Mare și Arad, la plugurile pentru tractor în regiunile Timișoara și Constanța, iar la semănători în regiunile Galați și Cluj. Numai în ultima decadă s-au reparat 2850 tractoare, 2528 pluguri pentru tractor, 46.651 pluguri cu tracțiune animală, 3803 semănători, 1089 cultivatoare, 23.896 grape etc. Planul de reparații a fost realizat pînă la 12 februarie a.c. în proporție de aproape 59,0 la sută la tractoare, 86,0 la sută la pluguri pentru tractor, peste 82,0 la sută la pluguri cu tracțiune animală și peste 79 la sută la semănători.

Aceste rezultate au fost posibile datorită unei bune organizări a muncii.

În regiunea Stalin s-au efectuat reparații la aproape 83 la sută din totalul tractoarelor care trebuie reparate, iar în regiunea Timișoara reparatul plugurilor pentru tractor, al plugurilor cu tracțiune animală, al semănătorilor, cultivatoarelor și grapelor este pe terminate.

De asemenea, reparatul tractoarelor se află într-un stadiu mai avansat în Regiunea Autonomă Maghiară și în regiunea Arad, iar al semănătorilor în regiunile Craiova și Bacău.

Ritmul în care se execută repararea inventarului agricol se menține încă slab, în special în regiunile Suceava, Iași și Hunedoara, datorită în primul rînd insuficientei organizări a lucrărilor de reparații.

Pentru asigurarea succesului campaniei agricole de primăvară, în centrul atenției tuturor organelor de partid și de stat, a tuturor oamenilor muncii din agricultură trebuie să stea, ca o principală sarcină, terminarea neîntîrziată a reparațiilor întregului inventar agricol, în vederea folosirii din plin, organizat și fără întrerupere a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole din primele zile bune de muncă.

Oameni ai muncii de pe ogoare: Să ne încordăm toate forțele pentru grabnica terminare a reparațiilor, să pregătim temeinic și din timp campania agricolă de primăvară.

Fiți gata pentru a ieși la însămînțări pe ogoare. **(Agerpres)**

INIMOŞII

Cu toate că sîntem încă în iarnă, o ploaie măruntă şi deasă care se transformă uneori în măzăriche, nu mai conteneşte. Drumurile de ţară s-au desfundat; de-abia se mai zăreşte poteca de pe marginea şoselei.

Pe o aşa vreme, cu greu te hotărăşti să pleci la drum, ori cît de importante treburi ai avea de rezolvat.

★

În satul Palanga cocoşii nu anunţaseră încă ivirea zorilor, cînd pe drumul ce duce spre Drăgăşani puteau fi văzuţi mergînd doi tineri: un băiat şi o fată.

— Ioane, să grăbim pasul, trebuie să ajungem la timp la raion — se adresă fata tovarăşului ei de drum.

Să mergi pe jos aproape 30 de kilometri, pe o aşa vreme, nu e de loc uşor. Aceasta însă nu poate constitui o piedică atunci cînd organizaţia te cheamă. Să sosească la timp la şedinţă, asta îi preocupa pe ei acum.

Dar iată-i ajunşi.

— Noroc tovarăşe secretar. Sper că n-a început şedinţa ?

— Aşa de dimineaţă ! Nici 8 nu-i ceasul. Eşti tot prima, ca de obicei. Dar dumneata, tovarăşe Lazăr, i se adresă tînărului, secretarul Comitetului raional U.T.M. Drăgăşani, ce treburi te aduc pe la noi ?

— Am unele probleme de lămurit în legătură cu cercul politic şi apoi am însoţit-o pe tovarăşa Mălăescu Maria, secretara noastră. Ştiţi doar că organizaţia din satul Palanga a luat fiinţă de puţin timp şi noi mai avem multe de făcut. M-am gîndit că nu strică să iau şi eu parte la şedinţa cu secretarii.

★

Se spune că aşteptarea omului nu are margini. Dar ea, Maria, nu mai putea aştepta. De cinci luni de zile îl tot ruga pe tovarăşul Popa Gheorghe, instructor al comitetului raional U.T.M., să formeze organizaţie de bază şi în satul Palanga. Dar pas de-ascultă.

— Activaţi şi voi în organizaţia din comuna Amărăşti, din care faceţi parte. În sat sînteţi prea puţini utemişti.

— Organizaţie totuşi poate lua fiinţă. Sîntem deocamdată trei utemişti, dar, gîndeşte-te, tovarăşe Popa — i-a răspuns tovarăşa Mălăescu înflăcărată — în satul nostru sînt zeci de tineri care pot deveni utemişti. Şi pe aceşti tineri e mai anevoie să-i atragi la organizaţia de la centrul de comună. Şi apoi, cînd Perşana se umflă — e vorba de rîul care desparte satul de comună şi peste care din neglijenţa conducerii sfatului popular, nu s-a construit nici un pod — cată de mai merge la organizaţia de U.T.M.

Argumentele utemistei Mălăescu Maria nu l-au determinat însă pe instructor să ceară biroului raional să creeze organizaţie de bază în satul Palanga.

Iată de ce cei trei utemişti din sat, în frunte cu Maria Mălăescu, şi-au propus să-şi creeze singuri organizaţia.

Au discutat mult în acea seară de august cei trei utemişti, despre viitorul organizaţiei lor. Şi-au întocmit chiar şi un plan de muncă.

— Trebuie să alegem acum pe unul dintre noi secretar al organizaţiei — spuse la un moment dat Lucian Popa. Eu o propun pe Maria.

Aşa a devenit tovarăşa Mălăescu Maria secretara organizaţiei de bază U.T.M. din satul Palanga. Au trecut zile în şir pînă cînd în sfîrşit organizaţia a fost confirmată de raion.

★

Cînd, în luna septembrie, noul instructor raional, Mîrlan Nicolae, a poposit în comuna Amărăşti, organizaţia din satul Palanga obţinuse primele rezultate. La organizarea ariei din comună, la răspîndirea pietrişului pe şosea, alături de cei trei utemişti au participat numeroşi tineri din sat. Tinerii începuseră să răspundă chemărilor organizaţiei U.T.M.

Cu ajutorul sfatului popular, în scurt timp au reuşit să-şi amenajeze sediul organizaţiei. Acum ţi-e mai mare dragul să-l priveşti ! Pereţii sînt acoperiţi cu covoare ţesute din lînă multicoloră. Masa care în alte părţi — de obicei este plină cu hîrtii, aici în zilele de sărbătoare — aşa sînt numite de tineri zilele în care se ţin adunări generale U.T.M. — este acoperită cu o faţă de masă albă ca neaua. Cele opt bănci, rînduite frumos în sediu, sînt rodul muncii tinerilor utemişti.

Aci deseori, seara se adună tinerii în jurul secretarei. Cu glas tare, tovarăşa Mălăescu le citeşte statutul organizaţiei noastre.

— Pentru a deveni utemist în primul rînd trebuie să cunoşti statutul — le spune ea.

Cînd în ziar apare un articol interesant, el este citit şi apoi comentat de tinerii din Palanga.

Dar noua organizaţie creată avea nevoie de ajutor, de sprijin. Fostul instructor raional fusese surd la cererile tinerilor. Iată de ce s-au bucurat mult utemiştii din Palanga cînd au făcut cunoştinţă cu noul instructor.

— Dacă dumneata ai să ne ajuţi, noi vom munci în aşa fel încît organizaţia noastră să fie fruntaşă — i se adresă secretara noului instructor.

★

În sediu era linişte. Ultimele cuvinte din statut fuseseră citite. Ghiţă A. Ilie, un tînăr de statură mijlocie, cu o privire ageră, asculta cu multă atenţie cuvintele secretarei :

— Locul nostru, al tinerilor ţărani muncitori este în organizaţia U.T.M. De altfel, voi acum ştiţi cine poate fi utemist şi cine nu.

— Şi eu vreau să fiu utemist, spuse hotărît Ghiţă Ilie.

În ochii secretarei se putea citi bucuria. Încă un tînăr care se alătură organizaţiei.

— Îmi pare bine Ilie, că te-ai hotărît. Să rămîi la urmă să completezi o adeziune.

. . . .

Şi rînd pe rînd mulţi tineri din sat au cerut să fie primiţi în U.T.M. Acum organizaţia din satul Palanga numără 29 de membri. Cu fiecare dintre ei, secretara a discutat, i-a lămurit ce înseamnă a fi membru al organizaţiei, şi — după ce erau admişi de adunarea generală — mergeau împreună la raionul U.T.M. pentru a primi carnetul roşu.

Dacă din curiozitate o întrebi pe tovarăşa Mălăescu cîte fete au fost primite în U.T.M., zîmbeşte stingherită şi-ţi răspunde :

— Organizaţia s-a ocupat cam puţin de atragerea fetelor în U.T.M.

În organizaţia de bază din satul Palanga, în această perioadă a fost primită în U.T.M. doar o singură fată. Dar felul cum a devenit ea utemistă îl cunoaşte aproape întreg satul.

Strenoiu Gheorghiţa a avut o copilărie amară. Dar Gheorghiţa este o fată vioaie, harnică. În anii regimului nostru ea a învăţat carte şi alături de mama ei a muncit cinstit pentru a se întreţine. Îşi pierduse tatăl cu mulţi ani în urmă. Nu de mult Gheorghiţa a rămas şi fără mamă. Ce să facă acum, fără părinţi ?

Înainte de moartea mamei Gheorghiţa participase la unele acţiuni ale organizaţiei, începuse să vadă în utemişti prieteni buni, apropiaţi. Secretara organizaţiei U.T.M. îi rezolvase chiar şi unele probleme personale. Primul gînd, în acele momente grele s-a îndreptat către organizaţia U.T.M.

Şi într-adevăr secretara organizaţiei a sfătuit-o ce să facă şi a sprijinit-o. Acum Gheorghiţa lucrează la G.A.S. Drăgăşani şi e mulţumită. Înainte de a pleca din sat Gheorghiţa a cerut cu încredere utemiştilor s-o primească în organizaţie. Astăzi ea nu se mai simte singură.

★

Parcă niciodată nu mai fusese atîta frămîntare în satul Palanga. Pe uliţa care ducea spre sediul organizaţiei U.T.M. veneau grupuri de tineri cu lopeţi pe umăr.

În acea zi de sfîrşit de octombrie tinerii din sat în frunte cu utemiştii hotărîseră să meargă la plantat pomi.

Cum va decurge această acţiune, cîte echipe vor fi, absolut tot s-a stabilit în adunarea generală deschisă, în care s-a citit chemarea organizaţiei U.T.M.-Ştefăneşti din raionul Piteşti. La această adunare a fost invitat şi tovarăşul Băcăoanu, instructor superior de pionieri de la şcoala de 7 ani din sat.

Cu un entuziasm caracteristic numai tinerilor, cele 150 de gropi au fost săpate într-un timp record. A doua zi pionierii urmînd exemplul utemiştilor au sădit pomii.

. . . .

Pentru a aplica în practică hotărîrile partidului ele trebuiesc mai întîi cunoscute. Acest lucru îl ştie şi comitetul organizaţiei U.T.M. E drept, în sat nu este organizaţie de partid dar în munca de lămurire a politicii partidului comitetul organizaţiei de bază U.T.M. cere sprijinul organizaţiei de partid de la centrul de comună. Nu odată comunistul Popescu Dumitru, membru în biroul organizaţiei de partid din comuna Amărăşti, a participat la adunările generale ale tineretului. Cît de clar, cu cîtă răbdare a prelucrat comunistul Popescu Dumitru proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului în faţa celor 40 de tineri prezenţi.

De multe ori sarcina prelucrării unei hotărîri vine de la raionul U.T.M. În satul Palanga însă utemiştii nu mai aşteaptă indicaţii de la raion.

— Oare, mai trebuie dată vreo indicaţie să fie prelucrată Hotărîrea în legătură cu aprovizionarea cu material lemnos sau Hotărîrea cu privire la contractări şi achiziţii ? îţi răspund membrii comitetului atunci cînd îi întrebi dacă au primit vreo sarcină în această direcţie.

Pe linia succeselor lor în muncă, aportul organizaţiei U.T.M. a fost simţit în problema predării cotelor către stat. Adunarea generală deschisă, din ziua de 22 octombrie analizînd situaţia predării cotelor a hotărît să formeze patru echipe care să meargă din casă în casă să lămurească cetăţenii din comună, asupra importanţei predării cotelor. Tinerii au pus atîta suflet în munca de lămurire încît comuna Amărăşti a fost printre comunele fruntaşe pe raion în predarea cotelor. Alături de comunişti, familiile utemiştilor Dobriţoiu Victor, Ciubega Victor, Lazăr Ion etc. au fost primele care şi-au făcut datoria către stat.

Dar nu toţi tinerii au fost de la început lămuriţi pe deplin.

Părinţii tinerilor Popa I. Ştefan şi Popescu I. Constantin au tărăgănat mult predarea cotelor. Despre această problemă s-a discutat într-o adunare generală U.T.M. Adunarea i-a făcut răspunzători pe cei doi tineri de acest lucru, arătîndu-le metodele folosite de alţii în munca de lămurire. Rezultatele unei astfel de munci s-au făcut imediat simţite. Peste cîteva zile cei doi tineri au adus la cunoştinţa organizaţiei că părinţii lor şi-au predat cotele în întregime.

Rezultatele obţinute de comuna lor nu i-a mulţumit pe tineri.

În Olteanca, comună vecină Amărăştilor, predarea cotelor rămăsese mult în urmă. Utemiştii din Palanga, la cererea instructorului raional, au sprijinit această comună în acţiunea dusă pentru predarea la timp a cotelor.

Tinerii şi-au manifestat dorinţa de a desfăşura o activitate culturală. Această problemă a fost discutată în organizaţia U.T.M. şi unii paşi au fost făcuţi.

Despre echipa artistică, organizată nu demult, îţi vorbesc tinerii, însă cu părere de rău.

— Am încercat noi să facem ceva, dar... nu sîntem sprijiniţi. Tovarăşul învăţător Băcăoanu Virgil se lasă cam mult rugat. Şi nu înţelegem de ce. Şi el este utemist şi ar trebui să ne sprijine.

★

Organizaţia U.T.M. din satul Palanga este o organizaţie care trăieşte din plin. Ea este un sprijin de nădejde al organizaţiei de partid, în aplicarea în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului nostru. În centrul preocupărilor ei stau de bună seamă tocmai sarcinile puse în faţa ţărănimii muncitoare de partidul nostru de a contribui la obţinerea în 1955 a 10 milioane tone grîu şi porumb boabe, de a da patriei noastre mai multe produse agricole, vegetale şi animale pentru aprovizionarea industriei cu materii prime şi a oraşelor cu alimente.

Aşa dar în faţa utemiştilor din satul Palanga stau acum obiective importante despre îndeplinirea cărora se pregătesc să raporteze cu mîndrie: Ne-am îndeplinit şi această sarcină.

LUCREŢIA SIMIONESCU

Piese de schimb pentru utilajele întreprinderilor de confecţii şi tricotaje — iată o problemă de seamă care şi-a găsit în multe privinţe rezolvarea în ţara noastră.

Mulţi bani au costat aceste piese cînd în totalitatea lor erau aduse din străinătate. Acum însă, maşinile de confecţii şi tricotaje sînt înnoite cu piese de schimb produse şi la fabrica „Encsel Mauriciu“ din Tg. Mureş.

Pătruns de însemnătatea muncii sale, contribuind la sporirea producţiei de confecţii şi tricotaje, utemistul Mogoş Iosif îşi îndeplineşte norma zilnică în medie cu 160—180 la sută.

Simpozion consacrat aniversării lui Montesquieu

Răspunzînd Chemării Consiliului Mondial al Păcii cu privire la sărbătorirea în anul 1955 a marilor date culturale, Institutul Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, Societatea pentru Răspîndirea Ştiinţei şi Culturii şi Societatea de Ştiinţe Istorice şi Filologice din R.P.R. au organizat marţi după amiază un simpozion consacrat împlinirii a 200 de ani de la moartea marelui gînditor şi luptător pentru pace francez, Montesquieu.

Simpozionul a avut loc în sala Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea din b-dul General Magheru nr. 21.

Cu acest prilej au luat cuvîntul Valentin Lipatti, lector univ. la Facultatea de Filologie din Bucureşti şi Ion Brăescu, prodecan al Facultăţii de Filologie, care au vorbit despre: „Montesquieu — gînditor iluminist“ şi „arta portretului la Montesquieu“.

Vorbitorii au subliniat, printre altele, ideile clarvăzătoare care l-au călăuzit pe marele filozof umanist în lupta pentru denunţarea războaielor agresive, întronarea unei păci trainice în lume, arătînd că aceste idei sînt şi în prezent un puternic îndemn pentru popoarele hotărîte să apere cel mai preţios bun al lor, pacea.

Cele două conferinţe au fost ascultate cu mult interes de un numeros public.

În încheiere a rulat filmul „Profesorul Fabre“. (Agerpres)

Informaţie

Marţi după amiază, în sala Bibliotecii Centrale Universitare din calea Victoriei nr. 88, a avut loc conferinţa tov. M. Roşianu, preşedintele Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, intitulată „Impresii dintr-o călătorie din America de Sud“.

Conferinţa a fost urmărită cu mult interes de un numeros public.

După conferinţă a rulat filmul „Casa mult visată“.

(Agerpres)

Cristina Lucian

NU VOM UITA

Un lan de grîu... Şi soarele văratec
Scînteie sus, în galbena-i maramă.
Prin holde-ncinse parcă de jăratec,
Fug doi copii. De mîini îi ţine mama.

E-o linişte ciudată, - ameţitoare...
Doar cerul se întunecă. De-a rîndul
Vin negre păsări.
Şi-ascuţite ghiare
Ele-şi înfig în soare, sfîrtecîndu-l.

Copiii stau pitiţi pe lîngă-o casă,
Deasupra e o streaşină de paie.
Cătînd în sus, prin străvezia-i plasă,
Ei văd cum cerul arde-n vîlvătaie.

O, streaşină de paie, spune: oare
Vei şti să aperi vieţile aceste?...

— Mămico, dar de ce nu mai e soare?
— Mămico, dar lumină nu mai este?...

Dar mama să răspundă nu mai poate.
Surpat e cerul, streaşina şi casa
Şi mama să răspundă nu mai poate...
Şi-a-ntins o pasăre din ceruri, coasa.

...E soare iar în galbenă maramă,
Şi iar senin e cerul, ca o undă;
Dar nu sînt nici copiii, nu-i nici mama
La întrebare, blîndă, să răspundă...

Eu nu ştiu unde-a fost amiaza-aceea,
Eu nu ştiu în ce grai vorbeau copiii,
Şi nu ştiu nici cum se chema femeia...
Dar oricare-ar fi numele cîmpiei,

In ţara mea, în Franţa, în Rusia,
Asemenea amiezi de foc trecură
Frîngînd cu biciul greu copilăria,
Lăsînd în urma lor a morţii zgură

. . . .

Şi astăzi iarăşi, ca şi altădată,
Duşmanii vor s-aprindă-n vîlvătaie
Intreaga lume.
Iarăşi vor să vadă
Copii arzînd sub streşine de paie;

Ei vor să pîrjolească-ntr-o clipită
Tot ce trăieşte, creşte şi respiră,
Vor lumea să o vadă pustiită,
Cenuşă, — unde lanuri unduiră.

Da, ţinem minte-amiezi de foc, măcelul.
Nu vom uita cum cerul tot se frînge
Şi-şi nărue peste copii oţelul...
Şi fiindcă ne-amintim de foc, de sînge,
Noi, vieţii-apărători,
semnăm Apelul!

Utemiştii – agitatori înflăcăraţi în lupta pentru pace

Imediat după apariţia în presă a Documentelor Sesiunii Biroului Consiliului Mondial al Păcii şi a Apelului Consiliului Mondial al Păcii adresat popoarelor lumii de a lupta pentru interzicerea războiului atomic, agitatorii utemişti împreună cu agitatorii de partid din secţia mecanică 3 a uzinelor „1 Mai” din Ploeşti, au pornit la munca de teren.

In secţie, munca politică pentru popularizarea Documentelor Sesiunii Biroului Consiliului Mondial al Păcii s-a desfăşurat strîns legată cu munca de lămurire a muncitorilor în legătură cu aportul în producţie prin care ei îşi întăresc semnătura pe Apel.

Iată cîteva exemple. Agitatorii au organizat scurte consfătuiri la colţul roşu după orele de producţie, unde s-au citit şi s-au discutat Documentele Sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii de la Viena.

În încheierea consfătuirii pe care a ţinut-o de curînd cu cei peste 20 de tineri, agitatorul utemist Stamate Mihai a spus printre altele : „Am semnat cu toţii acum 5 ani Apelul de la Stockholm. Semnăturile sutelor de milioane de oameni cinstiţi din lumea întreagă au făcut pe imperialişti să nu îndrăznească să folosească arma atomică în Coreea. De atunci forţa noastră — a tuturor celor care iubesc viaţa şi pacea şi care doresc să se bucure din plin de ea — a crescut mult. Dar pentru a avea succese în această luptă, trebuie să muncim şi mai bine în munca noastră de fiecare zi”.

La gazeta de perete din secţie au apărut articole care vorbesc despre faptul că popoarele lumii şi poporul nostru condamnă şi se opun tot mai hotărît planurilor urzite de imperialiştii americani care vor să reînvie militarismul german şi care ameninţă pe toate căile cu dezlănţuirea războiului atomic împotriva omenirii iubitoare de pace.

Dar agitatorii utemişti nu s-au rezumat să îndemne pe tineri să scrie la gazeta de perete, ci au scris chiar ei diferite articole. Agitatorul Chivu Mircea, de pildă, a scris de curînd un articol despre felul cum înţeleg unii tineri muncitori din secţie să întărească prin fapte semnătura de pe Apel. El a arătat că cei cinci tineri din brigada utemistului Savu Nicolae din sectorul de polizat piese din ansamblul sapelor cu role, folosind cu mai multă pricepere orele de muncă, reuşesc să depăşească norma în medie cu 200 la sută dînd lucru de bună calitate, că utemistul electrician Craioveanu Constantin îngrijeşte acum cu mai multă grijă maşinile şi că Iancu Constantin s-a străduit şi a reuşit să nu mai deţină titlul de „campion” al rebuturilor.

Şi utemista Soare Victoria — care este agitatoare — a scris un articol despre felul cum înţeleg unii tineri muncitori din secţie să lupte pentru creşterea productivităţii muncii, pentru înlăturarea rebuturilor şi absenţelor nemotivate de la lucru arătînd astfel cum contribuie ei în mod concret la întărirea capacităţii de apărare a patriei, la apărarea păcii.

Agitatorii utemişti au sprijinit îndeaproape organizaţia de partid din secţie pentru scoaterea unei foi volante intitulată : „Luptători activi pentru pace“. Primul număr al acestei foi vestea succesul tovarăşului Apostol Dumitru, muncitor reglor în sectorul montaj din această secţie, care împreună cu încă cinci tineri a reuşit să monteze în 8 ore 61 de sape, în loc de 15 cît prevedea norma. Această foaie volantă a fost afişată la gazeta de perete şi împărţită prin secţie. Pentru cunoaşterea conţinutului ei de către toţi muncitorii secţiei, a fost organizat de către agitatori, cititul ei în colectiv în pauzele dintre schimburi.

Agitatorul utemist Popescu Gheorghe care este şi secretarul organizaţiei de secţie U.T.M. a primit sarcina să se ocupe de confecţionarea unor lozinci care să îndemne muncitorii secţiei să lupte neobosit împotriva reînvierii militarismului german, împotriva războiului atomic plănuit de cercurile agresive din S.U.A. De curînd, agitatorii utemişti Soare Victoria şi Nedelcu Mihai au ajutat la confecţionarea unui panou de onoare în care sînt trecute succesele fruntaşilor secţiei în producţie şi în lupta pentru pace.

În munca politică dusă pînă acum, agitatorii utemişti din secţia mecanică 3 din uzina „1 Mai“ au obţinut importante rezultate. Sub conducerea organizaţiei de partid muncitorii acestei secţii vor munci mai bine în lupta pentru creşterea productivităţii muncii, pentru reducerea preţului de cost, pentru îmbunătăţirea calităţii produselor şi obţinerea de cît mai multe economii. Prin munca lor hotărîtă ei vor aduce o contribuţie preţioasă luptei tuturor oamenilor cinstiţi din lume pentru zădărnicirea planurilor criminale ale imperialiştilor americani, aţîţători la un nou război mondial.

G. VASILIU

16 FEBRUARIE 1933

N. Huscaru

Luptele din ianuarie-februarie 1933 reprezintă punctul culminant al avîntului mişcării revoluţionare a proletariatului din Romînia în anii crizei economice mondiale din 1929—1933. Această criză a lovit cu o deosebită forţă economia Romîniei burghezo-moşiereşti. Înapoierea economică a ţării — slaba dezvoltare a industriei, existenţa rămăşiţelor feudale în agricultură — rolul dominant jucat de capitalul străin în economia romînească, capital care frîna dezvoltarea forţelor de producţie şi imprima industriei o direcţie de dezvoltare unilaterală, au dat crizei un caracter deosebit de acut. Criza din domeniul industriei a coincis în timp cu izbucnirea unei puternice crize agrare, împrejurare ce a agravat consecinţele crizei.

Industria extractivă, cea metalurgică, toate ramurile agriculturii, finanţele, transporturile, comerţul au fost lovite de criză.

Ca urmare a scăderii cererii de cereale romîneşti pe piaţa mondială, producţia de cereale a scăzut în proporţii catastrofale. Din 1928 pînă în 1932 producţia de grîu a scăzut cu peste 50 la sută. Neputînd să-şi plătească impozitele şi datoriile, ţăranii muncitori îşi vedeau acaparate pămînturile şi bruma lor de avere de către chiaburi, cămătari şi moşieri.

Situaţia grea a Romîniei a fost agravată şi prin politica guvernului naţional-ţărănist venit la conducerea statului în 1928, care a încercat să „combată“ criza cu „ajutorul“ capitalului străin. În practică aceasta a însemnat subordonarea aproape totală a Romîniei capitalului internaţional. Guvernanţii naţional-ţărănişti au vîndut bogăţiile ţării cu ridicata. În timp ce masele muncitoare sufereau cumplit de pe urma crizei, camarila regală şi „nepoţii“ lui Maniu făceau afaceri scandaloase pe spinarea statului romîn, în scopul îmbogăţirii lor personale.

Concesiunile acordate trusturilor imperialiste şi împrumuturile au dus la instalarea controlului străin asupra finanţelor statului, la adîncirea crizei economice. Şomajul, pauperizarea relativă şi absolută a proletariatului, ca urmare a scăderii salariilor (aşa zisele „curbe de sacrificiu“), au luat proporţii nemaivăzute pînă atunci în Romînia. Proporţional, numărul şomerilor din Romînia în 1930 era mult mai mare ca în principalele ţări capitaliste.

Greutăţile economice provocate de criză s-au agravat şi ca urmare a pregătirilor războiului antisovietic. Guvernul naţional-ţărănesc cheltuia anual 12 miliarde lei pentru armată, adică aproape 50% din buget. Efectivul armatei a fost dublat. Imperialiştii străini voiau să transforme Romînia într-o bază de atac antisovietică.

Întreaga povară a crizei economice şi a pregătirilor de război au fost trecute de clasele exploatatoare pe spinarea oamenilor muncii. Salariile muncitorilor şi funcţionarilor au fost reduse sub pretextul necesităţii de a face „economii“ şi „sacrificii“; impozitele, atît cele directe cît şi cele indirecte au fost simţitor mărite. Concedierile au luat proporţii masive.

Pe baza unui aşa zis plan de „asanare“ întocmit de „experţi“ străini, au fost aplicate noi reduceri de salarii, noi concedieri, noi măsuri de înfeudare a ţării sub jugul marilor trusturi imperialiste. Situaţia clasei muncitoare la sfîrşitul anului 1932 şi începutul anului 1933 devenise de nesuportat.

Paralel cu măsurile de aruncare a greutăţilor crizei pe spinarea celor ce muncesc, burghezia şi moşierimea au trecut şi la măsuri represive împotriva P.C.R. şi Sindicatelor Unitare conduse de comunişti. În acelaşi timp, organizaţiile fasciste — detaşamente de şoc ale burgheziei împotriva clasei muncitoare — au primit un larg sprijin material şi moral, iar bonzii social-democraţi de dreapta au fost puşi şi ei în mişcare.

Pentru a împiedica trecerea de partea comuniştilor, a muncitorilor nemulţumiţi de politica trădătoare dusă de şefii social-democraţi de dreapta, a fost creat un aşa zis partid social-democrat „de stînga“. Printr-o largă şi neruşinată demagogie dr-ul Ghelerter — conducătorul acestui partid — încerca să dezbine clasa muncitoare, să o împiedice de la luptă.

Pe de altă parte, prin intermediul agenţilor săi din partid — printre care V. Luca şi alţii — burghezia a căutat să descompună partidul, din interior, provocînd o criminală luptă fracţionistă fără de principii, care a adus partidul la un pas de lichidare. Cu ajutorul frăţesc, internaţionalist, al Comitetului Executiv al Internaţionalei Comuniste, în anii 1930-31 partidul a reuşit să învingă lupta fracţionistă fără de principii şi să se pună în fruntea luptelor clasei muncitoare, lupte ce începuseră să crească în amploare în anii 1931-1932. Rîndurile partidului s-au întărit, influenţa sa în mase a crescut.

O importanţă hotărîtoare în desfăşurarea luptelor clasei muncitoare pentru ieşirea revoluţionară din criză, a avut-o Congresul al V-lea al partidului, rezoluţiile sale, care au stabilit, pe lîngă alte probleme de importanţă hotărîtoare pentru mişcarea revoluţionară din Romînia, linia şi sarcinile imediate ale partidului.

Înarmat cu hotărîrile Congresului al V-lea, partidul a trecut la pregătirea maselor în vederea respingerii ofensivei burgheziei şi moşierimii.

În martie 1932 a avut loc conferinţa pe ţară a muncitorilor ceferişti unde s-a ales Comitetul Central de acţiune pe ţară al muncitorilor ceferişti al cărui secretar era tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej. Sub conducerea comitetului, s-a trecut la pregătirea muncitorimii în vederea respingerii ofensivei patronale. În procesul luptei împotriva şefilor reformişti a început să se reînchege frontul unic de jos. La diferitele conferinţe regionale ale muncitorilor ceferişti — Galaţi, Cluj, Sibiu etc., s-a discutat situaţia muncitorimii ceferiste şi diferite chestiuni care o frămîntau. Curînd, au izbucnit o serie de greve la Bucureşti, Iaşi, Paşcani etc. Elanul de luptă al muncitorimii creştea cu repeziciune. În aceste condiţii, plenara C.C. al P.C.R. din octombrie 1932 a hotărît ca organizaţiile de partid să pregătească masele, în vederea trecerii la contraofensivă împotriva politicii naţional-ţărăniştilor de ieşire din criză pe spinarea muncitorilor.

În decursul anului 1932, îndeosebi în toamnă, conducerea sindicatelor ceferiste din Bucureşti, Iaşi, Cluj, Timişoara, Galaţi, Paşcani a trecut în mîinile „opoziţiei roşii“, condusă de Partidul Comunist din Romînia.

Lupta a luat proporţii mari la începutul anului 1933. Situaţia muncitorimii ceferiste şi petroliste ca urmare a repetatelor curbe de sacrificiu şi concedieri era mai gravă ca oricînd La sfîrşitul lunii ianuarie 1933, Direcţia Generală a C.F.R. a hotărît să înceteze plata avansurilor de la mijlocul lunii. Muncitorii de la „Griviţa“ au considerat aceasta ca o încălcare a drepturilor lor şi s-au ridicat cu toţii la luptă. La 28 ianuarie şi 31 ianuarie 1933 peste 7.000 de muncitori au încetat lucrul. Greviştii s-au adunat în curtea atelierelor, în faţa direcţiei cerînd satisfacerea unor revendicări vitale ca : încetarea reducerii salariilor şi mărirea lor cu 20 la sută, plata vechilor îndemnizaţii de scumpete şi chirii, încetarea concedierilor forţate, desfiinţarea sistemului de amenzi, plata ucenicilor pe timpul şcolii, reprimirea la lucru a celor reîntorşi din armată etc. Ca punct principal al revendicărilor era recunoaşterea comitetului de acţiune, format din 60 de muncitori, aleşi de masa ceferiştilor.

Comuniştii au desfăşurat în aceste zile o activitate vie, încununată de succes, în ateliere, în masa muncitorilor ceferişti. Sub conducerea lor s-a înfăptuit frontul unic de jos peste capul şefilor social-democraţi de dreapta. Ei au luat parte activă la discutarea în ateliere a revendicărilor elaborate de comitetul de acţiune. Mişcarea ceferiştilor de la „Griviţa“ începu să capete un caracter politic tot mai pronunţat. La mitinguri, oratorii vorbeau, nu numai despre revendicările economice ale muncitorilor, ci şi despre politica antipopulară şi antinaţională a burgheziei şi moşierimii, despre primejdia războiului antisovietic.

Revendicările juste ale muncitorimii nu au fost însă luate în seamă de conducerea atelierelor şi nici de guvern. Ca răspuns, muncitorii au hotărît să declare grevă. Comitetul de acţiune a scos un număr special al gazetei „Ceferistul roşu“ în care muncitorii erau chemaţi să-şi apere cu dîrzenie revendicările. Încercările şefilor social-democraţi de dreapta de a frîna declararea grevei prin aşa zisa „aplanare“ a conflictului, au fost respinse cu indignare de muncitori.

În dimineaţa zilei de 2 februarie 1933 începu greva. Mii de muncitori au încetat lucrul şi au ieşit în curtea atelierelor. În adunarea miilor de muncitori s-a ales comitetul de grevă. La toate intrările şi ieşirile din ateliere, comitetul de grevă a organizat pichete muncitoreşti. La miting, vorbitorii au exprimat voinţa de luptă a muncitorilor pentru drepturile lor.

La chemarea comuniştilor, s-au îndreptat spre ateliere mii şi mii de muncitori din alte întreprinderi (Vulcan, Moara Herdan etc.). În Bucureşti au izbucnit greve de solidaritate. Lozinca comuniştilor : „Să acordăm un larg sprijin greviştilor !“ a cuprins zeci de mii de oameni.

Muncitorii din celelalte centre feroviare ca Paşcani, Galaţi, Cluj s-au declarat solidari cu revendicările greviştilor de la „Griviţa“ sprijinind şi ei greva. Greva a fost de asemenea sprijinită de muncitorii din alte ramuri industriale. Puternicul val grevist, solidaritatea muncitorească au determinat guvernul în frunte cu Vaida-Voevod să cedeze, să recurgă la manevre, satisfăcînd cererile greviştilor, extinzînd drepturile cîştigate asupra întregii muncitorimi ceferiste.

Aproape simultan cu ridicarea la luptă a ceferiştilor au trecut la luptă şi petroliştii din Valea Prahovei a căror viaţă grea fusese şi mai mult înăsprită de criza economică.

Au fost create comitete de acţiune pe întreprinderi care la sfîrşitul anului 1932 au constituit un comitet de acţiune pe întregul oraş Ploeşti. Sub conducerea comuniştilor, petroliştii obţin prin luptă cîteva succese.

Clasele exploatatoare căutau însă să localizeze atît lupta ceferiştilor, cît şi a petroliştilor, să împiedice clasa muncitoare de la o grevă generală, fără însă a renunţa la politica ei de exploatare sîngeroasă a maselor muncitoare.

Venirea hitleriştilor la putere în Germania la sfîrşitul lui ianuarie 1933 a constituit un semnal pentru burghezia şi moşierimea romînă de a trece la fascizarea ţării. La 13 februarie 1933 parlamentul burghezo-moşieresc, cu asentimentul social-democraţilor de dreapta, a votat legea stării de asediu. Organizaţiile democratice au fost dizolvate, în întreaga ţară s-au făcut arestări masive de comunişti şi activişti sindicali. Sindicatele ceferiste au fost dizolvate, conducătorii luptei ceferiştilor în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej au fost arestaţi. Guvernul reacţionar a proclamat o „cruciadă“ pentru distrugerea Partidului Comunist. Cuceririle muncitorilor ceferişti au fost anulate. Muncitorii şi-au dat astfel seama că au fost înşelaţi.

Toate acestea au determinat pe muncitorii de la „Griviţa“ şi cei din ţară să treacă din nou la luptă. În dimineaţa zilei de 15 februarie reîncepu greva muncitorilor de la atelierele C.F.R. „Griviţa“. În locul celor arestaţi, în comitetul de acţiune au intrat alţi muncitori, comunişti şi fără de partid. De data aceasta greva are un caracter politic făţiş. Pe lîngă revendicările anterioare, muncitorii cereau desfiinţarea stării de asediu, recunoaşterea sindicatului ceferist, eliberarea tovarăşilor arestaţi, încetarea pregătirilor de război antisovietic, o politică de pace cu U.R.S.S. Muncitorimea ceferistă de la „Griviţa“ acţiona astfel în calitate de detaşament de avangardă al proletariatului din Romînia şi al întregului popor muncitor, exprimînd voinţa de pace şi de opunere faţă de fascizarea ţării. În ateliere s-au construit baricade, s-au format pichete de grevă. În curtea atelierelor se ţineau mitinguri în care muncitorii îşi exprimau voinţa lor de luptă. În zilele grevei s-a cimentat frontul unic de jos între muncitorii comunişti, social-democraţi şi fără de partid. În comitetul de grevă ales erau peste 250 de muncitori de diverse orientări politice.

Odată cu greva de la „Griviţa“ au intrat în grevă şi ceferiştii din Cluj, susţinuţi de muncitorii de la fabrica „Dermata“. De asemenea, au intrat în grevă muncitorii ceferişti din Iaşi, conduşi de vajnicul luptător proletar Ilie Pintilie. În uzinele şi fabricile din Bucureşti, Paşcani, Constanţa, Mediaş, Braşov etc. s-au ţinut nenumărate mitinguri de solidaritate cu greviştii de la „Griviţa“. Muncitorimea îşi dădea seama că fraţii lor de la „Griviţa“ exprimă în revendicările lor interesele întregului proletariat din Romînia.

Împotriva greviştilor susţinuţi din stradă de şomeri şi muncitori din alte întreprinderi, a fost trimisă poliţia şi companii din regimentul 21 infanterie cu ordinul de a deschide foc împotriva muncitorilor. Soldaţii au început să şovăie, mai ales după ce greviştii au început să le explice ţelul luptei lor şi au refuzat să tragă în muncitori, cu toate insistenţele colonelului călău Hotineanu.

Greva muncitorilor de la Griviţa a fost înăbuşită numai a doua zi, la 16 februarie, cînd, din ordinul guvernului şi al lui Carol al II-lea, împotriva greviştilor au fost trimişi jandarmi cu o educaţie „specială“, ofiţeri de grăniceri, de siguranţă etc.

În zorii zilei de 16 februarie călăii au trecut la atac mişeleşte împotriva muncitorilor, deschizînd focul. Muncitorii au înscris în această zi, pagini de înălţător eroism. Pichetele de la intrările în ateliere au apărat poziţiile pînă la ultima suflare. Atacaţi mişeleşte, muncitorii se apărau cu ce găseau în mînă : ciocane, pietre, bucăţi de metal etc., împiedicînd pe atacatori să pătrundă în ateliere. De un mare eroism a dat dovadă utecistul Vasile Roaită. Avînd sarcină din partea comitetului de grevă de a da alarma şi-a făcut datoria pînă la ultima suflare. El a căzut ciuruit de gloanţele jandarmilor, cu mîna pe sirena care chema la luptă.

Represiunea a fost deosebit de cruntă. Peste 400 muncitori au fost ucişi, alte sute răniţi, peste 2000 au fost arestaţi şi duşi la prefectura poliţiei unde au fost schingiuiţi cu o sălbăticie fără seamăn. Tot atît de mişeleşte au procedat călăii şi cu cadavrele celor ucişi. Noaptea dubele au transportat tot timpul cadavrele la crematoriu, unde au fost arse pentru a se şterge urmele crimei. În fişa de de-

(Continuare în pag. 4-a)

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a Tratatului sovieto-chinez

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

În seara zilei de 14 februarie, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S. Liu Siao a oferit o recepție cu prilejul celei de a 5-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Chineză.

La recepție au fost de față conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai guvernului sovietic: N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin; vicepreședinții Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. A. N. Kosîghin, V. A. Malîșev, I. F. Tevosian, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. M. P. Tarasov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R. A. M. Puzanov, miniștri ai U.R.S.S., conducătorul TASS-ului, N. G. Palgunov; redactorul șef al ziarului „Pravda", D. T. Șepilov; redactorul șef al ziarului „Krasnaia Zvezda", V. P. Moskovski; redactorul șef al ziarului „Trud", B. S. Burkov; ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Populară Chineză, P. F. Iudin; mareșali ai Uniunii Sovietice; secretarul Comitetului Central al U.T.C.L., A. N. Șelepin; locțiitori de miniștri ai U.R.S.S.; reprezentanți ai vieții publice, oameni de știință și cultură, ziariști sovietici și străini.

Din partea chineză la recepție au participat: consilierii de ambasadă, Ven Nin, Siui Te-min, Li Tao, Mei Da-țziu consilierii comerciali Li Țian, Liu Fan, I. Țintan, Siui Da-șen, atașatul militar-adjunct colonelul Și Sia și funcționarii superiori ai ambasadei Republicii Populare Chineze la Moscova, precum și membrii delegației sindicale chineze în frunte cu secretarul Federației sindicale din întreaga Chină, Dun Sin, și șeful delegației comerciale chineze Li Cije-jen.

Printre invitați au fost de asemenea ambasadori extraordinari și plenipotențiari, trimiși extraordinari și miniștri plenipotențiari, membri ai ambasadelor și misiunilor străine. În cadrul recepției, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S., Liu Siao, a rostit o cuvîntare. Cuvîntările de răspuns au fost rostite de N. A. Bulganin, V. M. Molotov și A. I. Mikoian.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de deosebită cordialitate și prietenie.

★

PEKIN 14 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 14 februarie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Republica Populară Chineză, I. M. Lomakin, a oferit o recepție cu prilejul celei de a 5-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

La recepție au participat: Mao Țze-dun, președintele Republicii Populare Chineze, Liu Șao-ți, președintele Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat și ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze; Sun Țin-lin, președintele Consiliului Central al Asociației pentru prietenia chino-sovietică.

La recepție au luat parte de asemenea șefii ambasadelor și legațiilor străine acreditați la Pekin.

În cuvîntarea rostită la recepție, președintele Republicii Populare Chineze, Mao Țze-dun, a spus: Salut măreața colaborare dintre Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică. Această colaborare este îndreptată spre dezvoltarea socialismului, este îndreptată împotriva planurilor agresorilor imperialiști. Sînt convins că această colaborare se va întări și mai mult. Sînt convins că colaborarea dintre marile noastre țări — China și Uniunea Sovietică — va zădărnici în mod inevitabil planurile perfide ale imperialiștilor. Dacă imperialiștii vor dezlănțui un război nu încape îndoială că noi împreună cu popoarele întregii lumi îi vom zdrobi.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie și cordialitate.

★

ȘANHAI 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a semnării acordului de prietenie, alianță și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, la 14 februarie la consulatul general al U.R.S.S. din Șanhai a avut loc o recepție.

Împotriva reînvierii militarismului german!

— APELUL FEDERAȚIEI SINDICALE MONDIALE —

VIENA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Oameni ai muncii, bărbați și femei din Europa — se spune în apel — Federația Sindicală Mondială vă cheamă pe toți, indiferent de convingerile voastre politice și de apartenența sindicală, cheamă toate organizațiile voastre sindicale, să transformați ziua de 10 martie 1955 într-o zi internațională de luptă împotriva acordurilor de la Paris și a reînvierii militarismului german, într-o zi de solidaritate activă a oamenilor muncii din Europa cu oamenii muncii din Germania.

Ratificarea acordurilor de la Paris și remilitarizarea Germaniei occidentale nu au fost încă realizate. Nu admiteți ratificarea acordurilor de la Paris, acest atentat la pacea în întreaga lume, la libertatea și bunăstarea popoarelor. Soarta voastră este în mîinile voastre.

La 10 martie 1955 toți oamenii muncii, bărbați și femei, din Europa, organizînd adunări, mitinguri, trimițînd petiții, organizînd demonstrații de masă pe baza unității, își vor exprima voința fermă de neclintit de a zădărnici planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Federația Sindicală Mondială — se spune în încheiere — vă cheamă să asigurați organizarea cu succes a acestei Zile internaționale care va constitui o importantă contribuție la cauza intensificării mișcării mondiale pentru pace și va contribui la succesul campaniei împotriva ațîțătorilor la un război atomic, pentru securitate colectivă, pentru dezarmare și pace.

Declarația lui Walter Ulbricht

BERLIN 15 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 13 februarie a avut loc la Eisleben un miting de masă pentru cinstirea memoriei victimelor terorii hitleriste. La miting au participat 20.000 persoane.

Cu acest prilej Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G. a rostit o cuvîntare. Vorbitorul s-a ocupat printre altele de problema alegerilor libere și democratice. W. Ulbricht a reafirmat că guvernul R. D. Germane este gata să organizeze încă în acest an alegeri libere pe întreaga Germanie, cu condiția ca acordurile de la Paris să fie scoase de pe ordinea de zi.

În încheierea cuvîntării sale, Walter Ulbricht a chemat pe toți cei care vor să ferească Germania de război, să se unească și să constituie un comitet comun pentru conducerea acestei lupte. „Se poate asigura o viață pașnică a poporului german, dacă poporul german însuși va năzui spre acest lucru și dacă el va avea grijă să fie tradusă în viață propunerea Uniunii Sovietice de a se încheia un tratat cu privire la securitatea colectivă între toate statele europene".

16 Februarie 1933

(Urmare din pag. 3-a)

ces călăii au scris cu un cinism dezgustător „omor scuzabil".

A doua zi, toată reacțiunea serba victoria. Era însă prea de vreme. Largi coloane de muncitori bucureșteni începură să treacă prin fața porților atelierelor „Grivița", pe la spitalul unde erau internați răniții, pe la prefectura poliției, unde călăii schingiuiau pe cei rămași în viață. La mari uzine din Capitală ca „Malaxa", „Lemaître", „Mociornița" etc., au fost organizate mitinguri de protest. Mii de muncitori și-au donat salariul pe o zi pentru familiile celor uciși. Au fost create comitete de apărare a celor arestați. Luptele ceferiștilor și greviștilor au pus în mișcare și pe ceilalți muncitori. Peste cîteva zile izbucni o grevă a 7200 mineri din Valea Jiului. Greviștii cereau eliberarea celor arestați, abrogarea legilor excepționale, existența legală a P.C.R. și a altor organizații ilegale.

Sălbatica represiune din februarie 1933 a stîrnit un puternic val de protest în întreaga lume. In fruntea valului de protest au fost oamenii sovietici. Muncitorii din Cehoslovacia, Franța, din întreaga lume, personalități ca Henri Barbusse, Romain Rolland etc. au protestat împotriva crimelor guvernului național-țărănist.

Luptele din februarie 1933 au stîrnit un puternic val de solidaritate nu numai în rîndurile clasei muncitoare ci și în rîndurile micii burghezii orășenești și ale țărănimii. Dacă nu s-a declanșat greva generală aceasta se datorește pe de o parte, acțiunilor trădătoare ale șefilor social-democrați de dreapta, iar pe de altă parte unor slăbiciuni organizatorice ale partidului comunist în conducerea căruia se aflau încă unele elemente oportuniste.

O poziție dușmănoasă a avut V. Luca și față de luptele ceferiștilor și petroliștilor din 1933. El a încercat să minimalizeze importanța acestor lupte, susținînd că ele au avut rezultate neînsemnate, că proletariatul ar fi fost izolat în aceste lupte, că după represiune, procesul de fascizare a țării s-ar fi intensificat ș.a.m.d. Fostul agent de siguranță încerca și în acest fel să discrediteze eroicul Partid Comunist, organizatorul și conducătorul luptelor muncitorești din ianuarie-februarie 1933.

Internaționala comunistă a dat o înaltă apreciere luptelor din ianuarie-februarie 1933 ale proletariatului din Romînia. Luptele din februarie au constituit una din primele manifestări de luptă pe plan internațional împotriva fascismului ce se instaurase de curînd în Germania. Ele au arătat că clasa muncitoare romînă se opune hotărît politicii de fascizare și de transformare a țării într-o bază de atac împotriva U.R.S.S.

Luptele din februarie 1933 au lovit serios în politica de fascizare a țării și de înfeudare a ei trusturilor imperialiste. Curînd după aceste lupte a căzut guvernul călăului Vaida Voevod, compromis și mînjit cu sînge muncitoresc.

Din luptele din februarie partidul a ieșit întărit și și-a consolidat rîndurile; în focul luptelor au intrat în partid cele mai înaintate elemente ale clasei muncitoare; aceste lupte au îmbogățit experiența de luptă a proletariatului romîn cu noi metode și forme de luptă. Legăturile partidului cu masele muncitoare s-au întărit. Luptele din februarie 1933 au dat asemenea organizatori și conducători de mase ca neuitatul Ilie Pintilie, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica ș.a.

Luptele muncitorești din ianuarie-februarie 1933 constituie una din cele mai importante etape din istoria clasei muncitoare din Romînia și a poporului romîn. Ele au fost o expresie a patriotismului clasei muncitoare, expresie a voinței sale de a lupta pentru eliberarea poporului muncitor din robia burgheziei și moșierimii, pentru o viață fericită a celor ce muncesc.

Pentru tineretul nostru cunoașterea luptelor revoluționare ale clasei muncitoare, a tradițiilor de luptă revoluționară ale poporului, au o mare valoare educativă. Ele îi ajută să prețuiască odată mai mult măreția realizărilor regimului de democrație populară în care posibilitățile sale de dezvoltare sînt nelimitate; îi insuflă curaj și încredere în forțele creatoare ale poporului, îi dezvoltă sentimentul dragostei față de popor, al devotamentului față de marele partid al clasei muncitoare care a condus lupta oamenilor muncii din Romînia burghezo-moșierească pentru pîine, pace, democrație și socialism. Amintirea luptelor glorioase ale clasei muncitoare purtate în trecut însuflețește astăzi pe oamenii muncii la mărețe fapte de eroism în muncă, îi face să-și înzecească eforturile lor creatoare pentru construirea unui viitor luminos.

O delegație comercială romînă a sosit la Moscova

La 15 februarie a sosit la Moscova delegația comercială romînă în frunte cu M. Constantinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președintele Comitetului de Stat al Planificării al Republicii Populare Romîne.

Popoarele lumii semnează Apelul de la Viena

DJAKARTA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Comitetul național al Partizanilor Păcii din Indonezia a adresat întregului popor indonezian un apel prin care îl cheamă să sprijine Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii către popoarele lumii.

Comitetul anunță că strîngerea de semnături pe apel a început în Indonezia la 13 februarie.

★

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite:

După cum a anunțat postul de radio Pekin, la 12 februarie a avut loc la Pekin, sub președinția lui Pin Cijen, vicepreședinte al Comitetului Chinez pentru Apărarea Păcii, o ședință lărgită comună a Biroului Comitetului Național al Consiliului Consultativ Politic Popular pe întreaga China și a Prezidiului Comitetului Chinez pentru Apărarea Păcii.

Participanții la ședință au adoptat în unanimitate o hotărîre cu privire la începerea în Republica Populară Chineză a campaniei pentru strîngerea de semnături pe Apelul sesiunii lărgite de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii. A fost ales un comitet pentru strîngerea de semnături compus din 65 persoane. Președinte al Comitetului a fost ales Go Mo-jo.

★

ROMA 15 (Agerpres). — În întreaga Italie se extinde mișcarea de protest împotriva înarmării "Germaniei occidentale" și primejdiei unui război atomic. În orașele și satele țării au loc mitinguri prin care se deschide campania pentru strîngerea de semnături pe Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

Scurte știri

★ La 14 februarie în Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor s-a deschis Conferința unională a lucrătorilor din edituri și industria poligrafică din U.R.S.S.

★ Departamentul de stat a anunțat că la conferința țărilor semnatare ale pactului de la Manilla (S.E.A.T.O.) care se va deschide la 23 februarie la Bangkok, Statele Unite vor fi reprezentate de o delegație compusă din 24 de persoane, condusă de John Foster Dulles.

★ Comandamentul blocului Atlanticului de nord a hotărît să construiască în regiunea Izmir din Turcia un nou aerodrom care va fi „cel mai mare din Orientul Mijlociu".

★ Agenția Reuter anunță că la 23 februarie va avea loc la Bagdad semnarea oficială a pactului militar dintre Turcia și Irak. Pactul va fi semnat în cursul vizitei pe care președintele Turciei, Bayar, urmează să o facă în capitala Irakului, la invitația regelui Faisal al II-lea.

★ Federația națională a micilor producători agricoli din Franța a organizat în întreaga țară o zi națională de acțiune împotriva politicii agricole falimentare a cercurilor guvernante franceze.

★ După cum transmite agenția France Presse, în dimineața zilei de 15 februarie au sosit la Londra venind de la Paris, primul ministru italian, Mario Scelba, și ministrul de externe al Italiei, Gaetano Martino.

★ După cum anunță agenția France Presse, guvernul irakian a acceptat invitația de a participa la conferința țărilor din Asia și Africa care va avea loc în luna aprilie la Bandung.

Ședința Prezidiului Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

Zilele trecute a avut loc o ședință lărgită a Prezidiului Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii. La ședință au luat parte reprezentanți ai cercurilor largi ale opiniei publice sovietice.

Prezidiul Comitetului a ascultat comunicarea lui N. S. Tihonov asupra rezultatelor sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, care a avut loc între 17 și 19 ianuarie a.c. la Viena.

În rezoluția adoptată în legătură cu această comunicare se spune:

„Ascultînd comunicarea președintelui Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, N. S. Tihonov, asupra rezultatelor sesiunii lărgite de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, Prezidiul Comitetului sovietic pentru apărarea păcii relevă că hotărîrile adoptate de Consiliul Mondial al Păcii exprimă aspirațiile și năzuințele tuturor popoarelor care luptă împotriva primejdiei unui nou război, împotriva politicii de refacere a militarismului german, care cer cu hotărîre respingerea acordurilor de la Londra și Paris, interzicerea armelor atomice și cu hidrogen și distrugerea tuturor stocurilor de arme de acest fel. Prezidiul Comitetului sovietic pentru apărarea păcii declară că sprijină întru totul hotărîrile sesiunii lărgite de la Viena a Biroului Consiliului Mondial al Păcii și se proclamă pe deplin solidar cu acestea.

Prezidiul Comitetului sovietic pentru apărarea păcii își exprimă convingerea profundă că hotărîrile Biroului Consiliului Mondial al Păcii vor fi aprobate cu căldură și sprijinite întrutotul de întregul popor sovietic iubitor de pace, că toți oamenii sovietici își vor exprima solidaritatea cu chemarea Consiliului Mondial al Păcii de a se obține distrugerea stocurilor de arme atomice și interzicerea producției acestora.

Pentru a discuta măsurile legate de desfășurarea și organizarea în Uniunea Sovietică a campaniei de strîngere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, Prezidiul Comitetului sovietic pentru apărarea păcii a hotărît să convoace în prima jumătate a lunii martie anul curent o plenară lărgită a Comitetului sovietic pentru apărarea păcii cu participarea reprezentanților comitetelor pentru apărarea păcii regionale, de ținut și republicane".

IN CONSILIUL DE SECURITATE

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința din 14 februarie, a Consiliului de Securitate după aprobarea ordinei de zi, primul a luat cuvîntul delegatul neozeelandez Munro. El și-a exprimat „regretul profund" în legătură cu refuzul guvernului R. P. Chineze de a participa la discutarea propunerii Noii Zeelande. Munro n-a pomenit nici un cuvînt despre faptul că guvernul R. P. Chineze nu renunță deloc la discutarea problemei privitoare la reglementarea încordării în regiunea Taivanului și a altor insule chineze și că este gata să ocupe locul ce i se cuvine de drept în Consiliul de Securitate și să participe la discutarea propunerii delegației sovietice, care prevede înlăturarea adevăratelor cauze ale încordării în regiunea Taivanului. Delegatul american, Lodge, a declarat de asemenea că este „dezamăgit" de răspunsul R. P. Chineze.

Reprezentantul Angliei, Dixon, a declarat că Anglia sprijină propunerea neozeelandeză. Exprimînd „regretul" în legătură cu răspunsul guvernului R. P. Chineze, Dixon a spus că Anglia se consultă cu alte țări și este gata să examineze orice propunere rezonabilă în vederea reglementării acestei probleme. Dixon a declarat că examinarea propunerii neozeelandeze în Consiliul de Securitate nu cere nici o grabă și că scopul ședinței este de a discuta răspunsul guvernului R. P. Chineze. Delegatul englez a propus să se suspende provizoriu discutarea propunerii neozeelandeze lăsînd-o pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate.

Reprezentantul Franței, sprijinind propunerea lui Dixon a spus că Consiliul de Securitate nu poate ignora situația din regiunea insulelor de litoral ale Chinei.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, A. A. Sobolev, care a luat cuvîntul în ședința Consiliului de Securitate, a dezvăluit țelul și esența propunerii neozeelandeze și a explicat cauzele refuzului R.P. Chineze de a participa la discutarea acestui punct în Consiliul de Securitate.

Pornind de la faptul că propunerea neozeelandeză nu oglindește adevărata situație din Extremul Orient și nu urmărește decît să ascundă cauzele încordării internaționale în regiunea Taivanului și a altor insule chineze, reprezentantul sovietic a propus ca Consiliul de Securitate să adopte hotărîrea de a trece la discutarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi — „Cu privire la acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze în regiunea Taivanului și a altor insule chineze". A. A. Sobolev a subliniat că discutarea propunerii Uniunii Sovietice va face cu putință să se adopte măsurile necesare pentru înlăturarea cauzelor care au creat primejdia unui război în Extremul Orient. Propunerea de a se amîna discutarea acestei probleme în Consiliul de Securitate, a subliniat reprezentantul U.R.S.S. condamnă de fapt Consiliul de Securitate la inactivitate. Reprezentantul S.U.A., Lodge, recurgînd la metoda sa obișnuită a respingerilor neîntemeiate a declarat că întregul discurs al reprezentantului sovietic este „o propagandă obișnuită".

Majoritatea Consiliului de Securitate, în frunte cu delegațiile americană și engleză, au respins propunerea delegatului sovietic ca Consiliul de Securitate să treacă la examinarea propunerii sovietice cu privire la agresiunea americană împotriva R.P. Chineze. Cu aceasta ședința s-a închis.

Ecoul favorabil al propunerii sovietice în problema Taivanului

DJAKARTA 15 (Agerpres). — După cum anunță Antara, președintele comisiei pentru afacerile externe a parlamentului indonezian, Muis, a făcut o declarație în care aprobă propunerea de a se convoca o conferință care să examineze situația din regiunea Taivanului.

„Aceasta este o idee bună" — a declarat Muis.

Se anunță că la 17 februarie guvernul Indoneziei va examina problema cu privire la situația din regiunea Taivanului.

★

PARIS 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, primul ministru al Indiei, Nehru, în drum spre Delhi se va opri două zile la Cairo. La 14 februarie, în timp ce avionul a făcut escală la Paris, la aerodromul Orly, Nehru a declarat reprezentanților presei că aprobă propunerea lui V. M. Molotov cu privire la convocarea unei conferințe a celor zece țări în problema situației din regiunea Taivanului. „Aceasta este o propunere bună, a spus Nehru. Ea trebuie sprijinită". Tot pe aerodrom Nehru a avut o scurtă întrevedere cu Mendès-France, fost premier al Franței.

Criza de guvern din Franța

— Revista presei occidentale —

Franța nu are încă guvern, deși de la căderea lui Mendès-France în zorii zilei de 5 februarie — au trecut atîtea zile. Cea de a patra Republică Franceză a intrat într-o criză de guvern dificilă, a cărei durată s-ar putea să fie îndelungată. Inițial, președintele republicii, René Coty, l-a însărcinat cu formarea guvernului pe Antoine Pinay, care a început imediat consultările. Pinay a fost președinte de consiliu în urmă cu doi ani și jumătate, dar nu a reușit să se mențină atunci decît cîteva luni la putere. El este considerat ca un „independent" de dreapta, cu concepții politice reacționare; un asemenea om nu poate desigur realiza la Quai d'Orsay schimbările politice de care are nevoie Franța. În privința reînarmării germane pe baza acordurilor de la Paris, după cum subliniază comentatorul ziarului „Paris Presse l'Intransigeant", poziția lui Pinay este netă: ratificarea fără amendamente. Cum era și de așteptat, dat fiind că era un om compromis, Pinay a fost nevoit să renunțe repede la misiunea încredințată.

Următorul candidat Pflimlin, (M.R.P.) a eșuat și el, chiar mai repede decît se credea. Într-adevăr, după cum anunța agenția „France Presse", Pierre Pflimlin a comunicat în zorii zilei de luni președintelui republicii că „se vede silit să renunțe la încercările de a forma guvernul", întrucît după trei zile de consultări nu a reușit să obțină sprijinul unui număr suficient de reprezentanți ai partidelor burgheze. În noaptea de duminică spre luni la ora 2, cu două ore înainte de a-și depune mandatul, Pflimlin se mai tîrguia încă cu reprezentanți ai diferitelor partide burgheze.

Luni, președintele Coty a desemnat pe Christian Pineau, fruntaș al partidului socialist, să formeze un nou guvern. Cercurile bine informate din Paris prevăd că și acesta va avea de întîmpinat, ca și predecesorii care au eșuat, mari dificultăți în formarea cabinetului. Marți dimineață el nu obținuse decît sprijinul... propriului său partid (S.F.I.O.).

În legătură cu criza de guvern din Franța, în coloanele presei occidentale pot fi întîlnite numeroase comentarii semnificative. Ziarul „Manchester Guardian" este de părere că „e puțin probabil ca viitorul guvern să poată adopta o politică diferită de aceea a lui Mendès-France". Influentul ziar britanic anticipează deci că noul guvern francez va fi unul din acele guverne care, diferite în privința persoanelor care le compun, se aseamănă toate pînă la identificare prin ceea ce cotidianul parizian „Combat" denumea fără ocol „înclinarea în fața imperativelor americane". Dar trebuie să se sublinieze că aceleași cauze duc, în condiții nemodificate, la aceleași efecte. Cabinetul Mendès-France, ca și cabinetul Laniel înaintea sa, ca și toate cabinetele anterioare, au căzut pentru că Adunarea Națională, sub puternica presiune a opiniei publice, nu a putut să dea girul ei unei politici care, în chipul cel mai evident, este contrară intereselor naționale fundamentale ale Franței și celor ale menținerii și întăririi păcii în Europa și în lume.

★

Este foarte semnificativă reacția stîrnită de căderea guvernului lui Mendès-France în principalele capitale occidentale. Această reacție arată pe cine a nemulțumit declanșarea și prelungirea actualei crize de guvern din Franța. Fapt este că cercurile conducătoare de la Washington, Londra și Bonn sperau că, dată fiind prezența lui Mendès-France la conducerea guvernului, ele își vor putea aduce la îndeplinire planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale. La numai cîteva ore după înfrîngerea premierului francez în Adunarea Națională, agenția „United Press" transmitea din Washington că „cercurile oficiale recunosc că înfrîngerea lui Mendès-France pune sub semnul îndoielii ratificarea acordurilor de la Paris" (despre care știm că constituie în prezent obiectivul principal al politicii americane în Europa).

La Londra știrea căderii lui Mendès-France a fost primită cu „vii regrete". Influentul cotidian „Times" și-a exprimat teama că, în împrejurările actuale, ea „ar putea avea consecințe grave" (se știe pentru cine!). La Bonn cancelarul Adenauer a declarat în fața fruntașilor partidului său: „Regret personal noua criză guvernamentală de la Paris și cred că ar putea interveni o anumită întîrziere în procesul de ratificare" (al acordurilor de la Paris).

Rezultă că prăbușirea guvernului Mendès-France a provocat îngrijorarea și nervozitatea cercurilor reacționare agresive americane, engleze și vest-germane. De aci se poate deduce ce forțe internaționale erau interesate în triumful politicii antifranceze a lui Mendès-France. Nu există îndoială că aceste forțe se vor strădui ca, prin presiuni de tot felul, să impună alegerea unui premier care să militeze pentru aceeași linie politică ca și predecesorul său.

Poporul francez înțelege însă mai bine ca oricînd că Franța are în prezent nevoie de un guvern care să ducă o politică conformă cu interesele naționale fundamentale ale țării. Presa franceză a subliniat în aceste zile că Mendès-France a fost răsturnat tocmai pentru că nu a ținut seamă de aceste interese. „Mendès-France — scria „Combat" — a devenit un om ușor de doborît atunci cînd a acceptat reînarmarea germană și a decepționat în felul acesta speranța acelora care contau pe el". Există oare amatori să repete „experiența" lui?

Într-o întrevedere cu președintele Republicii, Daniel Mayer, președintele comisiei de afaceri externe a Adunării Naționale franceze a enumerat patru probleme principale care preocupă pe parlamentarii francezi în privința politicii externe: acordurile de la Paris, tratativele între răsărit și apus, Maroc și Tunisia, informîndu-l în același timp asupra „numărului considerabil al propunerilor de rezoluție făcute de toate grupurile parlamentare, fără excepție, în favoarea reluării unui dialog între est și vest". Cît privește soarta acordurilor de la Paris, în presa franceză burgheză nu este ascunsă impresia că ele vor întîmpina o puternică opoziție în Consiliul Republicii, opoziție care, dacă va cuprinde majoritatea senatorilor, va face ca acordurile să fie trimise din nou în fața primei camere a parlamentului francez.

În ceea ce privește criza de guvern din Franța două lucruri sînt cît se poate de clare. În primul rînd este evident că sub presiunea S.U.A., cercurile reacționare din Franța se străduie să rezolve cît mai repede criza și să aducă în guvern oameni care vor încerca să promoveze în fond aceeași politică cu care s-a compromis deja Mendès-France, eventual cu alte metode și într-o altă formă. În al doilea rînd este tot atît de clar că orice combinație ministerială care nu va ține seama de revendicările poporului francez și de interesele naționale ale Franței este șubredă. Aceste revendicări și aceste interese impun: independență față de S.U.A., respingerea reînarmării vest-germane, tratative cu toate țările, recunoașterea drepturilor și aspirațiilor popoarelor coloniale, satisfacerea revendicărilor economice urgente ale celor ce muncesc și apărarea efectivă a libertăților democratice.

În interesul ei și al păcii, Franța are nevoie acum de un guvern care să ducă o politică nouă, de promovare a independenței naționale.

PETRE MACOVEANU

Încetarea din viață a lui Aurel Șețu, funcționar al Legației R.P.R. la Berna

BERNA 15 (Agerpres). — În urma rănilor primite în cursul atacului banditesc fascist ce a fost dezlănțuit împotriva Legației R.P.R. la Berna, Aurel Șețu, funcționarul Legației, a încetat din viață.

AUREL ȘEȚU

Colegiul Ministerului Afacerilor Externe, funcționarii Ministerului și personalul Legației R.P.R. la Berna anunță cu profundă durere încetarea din viață a tovarășului Aurel Șețu din cadrele Ministerului Afacerilor Externe.

Tovarășul Aurel Șețu a căzut la datorie, ucis de o bandă de criminali fasciști care au atacat cu armele Legația R.P.R. la Berna în noaptea de 14 spre 15 februarie a.c.

Născut la 10 august 1905 în comuna Boghicea, regiunea Iași, șofer mecanic, Aurel Șețu a fost un credincios membru al Partidului Muncitoresc Romîn, fiu devotat al clasei muncitoare.

În tovarășul Aurel Șețu pierdem un tovarăș devotat patriei sale și poporului romîn.

ȘTIRI SPORTIVE

Marți dimineața a avut loc la Comitetul pentru cultură fizică și sport o conferință de presă în cadrul căreia au fost comunicate ziariștilor din Capitală și corespondenților presei străine o serie de amănunte privind organizarea campionatelor europene de volei, canotaj academic feminin și tir, care vor avea loc în cursul acestui an în țara noastră.

Campionatele europene de volei (bărbați și femei) se vor desfășura între 15 și 26 iunie 1955 în incinta stadionului „Dinamo" din București. La această competiție vor participa echipe reprezentative ale federațiilor naționale din Europa și zona europeană, afiliate la F.I.V.B. Pînă în prezent au răspuns la invitațiile trimise de comisia de organizare federațiile: U.R.S.S., R. P. Polone, R. Cehoslovace, Franței, Italiei, R. P. Ungare, Iugoslaviei, Belgiei, R. P. Bulgaria și Finlandei. Termenul de înscriere expiră la 15 mai.

Campionatele europene feminine de canotaj academic vor avea loc între 4 și 7 august 1955 pe lacul Snagov din apropierea Bucureștiului. În vederea acestui eveniment sportiv la Snagov se vor face o serie de noi amenajări pentru ca întrecerile să se desfășoare în condiții optime.

Între 11 și 18 septembrie, la poligonul Tunari, se vor desfășura campionatele europene de tir, bărbați, femei și juniori. Aceste campionate au loc pentru prima oară și se așteaptă participarea a peste 700 de concurenți.

★

Marți dimineață a părăsit Capitala, plecînd cu avionul în R.P. Polonă, un lot de boberi din R.P.R. pentru a participa la un mare concurs internațional care se va desfășura în zilele de 19 și 20 februarie în localitatea de sporturi de iarnă Zakopane. La acest concurs vor participa cei mai buni boberi din R. D. Germană, Norvegia, R.P.R. și R.P. Polonă.

Delegația boberilor romîni cuprinde pe H. Enea, D. Constantin, V. Hogea, M. Blăgescu, I. Neagoe și alții.

★

POIANA STALIN 14 (Agerpres). — Prin telefon:

Campionatele republicane de schi au continuat marți la Poiana Stalin. În proba de slalom uriaș (49 porți, 1.300 m.), victoria a revenit schiorului I. Bîrsan (Dinamo) cu un timp de 1'52"8/10. În cursul zilei de ieri au luat sfîrșit și întrecerile probei de combinată nordică. Titlul de campion a fost cucerit de schiorul Moise Crăciun (C.C.A.), care a realizat un total de 438,3 puncte.

(Agerpres)

SPECTACOLE

MIERCURI 16 FEBRUARIE 1955

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Cio Cio-san; **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Național „I. L. Caragiale" (Studio):** Nunta lui Krecinski; **Național „I. L. Caragiale" (Comedia):** Pentru fericirea poporului; **Municipal:** Lumina de la Ulmi; **Tineretului:** Neisprăvitul; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei (B-dul G-ral Magheru):** De partea cealaltă; **Armatei (Calea 13 Septembrie):** Jucătorii de cărți și Căsătoria; **Muncitoresc C.F.R. (Giulești):** Piatra din casă și Chirița în provincie; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Fără mănuși (ora 20, în sala din Calea Victoriei Nr. 174), Concert de muzică ușoară romînească (ora 20.15, în sala „Libertatea" din str. Dobrogeanu Gherea nr. 4); **Circul de stat:** Primul spectacol; **Teatrul „Țăndărică":** Moș Gerilă (ora 16, în sala „Orfeu").

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Gh. Doja: Roma, orele 11; **Republica, Înfrățirea între popoare, Tineretului, Volga, 1 Mai:** Dama cu camelii; **București, Alex. Sahia, Aurel Vlaicu:** Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; **Maxim Gorki:** Cu cîntecul pe buze; **Timpuri Noi:** Al XXXVII-lea Octombrie, Cea dintîi primăvară; **Cultural:** Nunta n-a avut loc; **Alex. Popov, Elena Pavel, Gh. Coșbuc:** Comedianții; **8 Martie:** Fără acoperiș, Umor pe sfori; **Vasile Roaită:** Ernst Thälmann; **Unirea:** Brigada Kotovski; **Constantin David:** Hamlet; **Flacăra:** Mai tare ca noaptea; **Munca:** Copiii partizanului; **Lumina:** Mikluho Maklai; **Victoria:** Furtună pe Nipru; **Arta:** Stele vesele; **Popular, Rahova:** Republica Populară Romînă și filmul de desen animat „Marinică"; **M. Eminescu, Olga Bancic:** De doi bani speranță; **Miorița:** Misterul lacului din munți; **Moșilor:** Fetele din piața Spaniei; **Donca Simo:** Bănuțul; **Ilie Pintilie:** Ordinul Anna; **8 Mai:** Circul Slavia; **Libertății:** Jucătorul de rezervă; **23 August, N. Bălcescu:** Mascarada; **T. Vladimirescu, Boleslaw Bierut:** Alarmă la circ. La cinematografele: 8 Mai, Arta și Popular, rulează în completare jurnalul „Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".